

Utopia

AUGUST 2007

STUDENTAVISA I TROMSØ

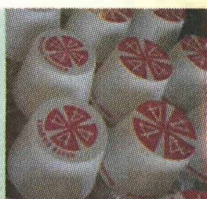
Nr 9 • Uke 35 • ÅRGANG 32

T FOR VALG
NTENGASJEMENT I
UM I ÅRETS LOKALVALG
inet side 10-11

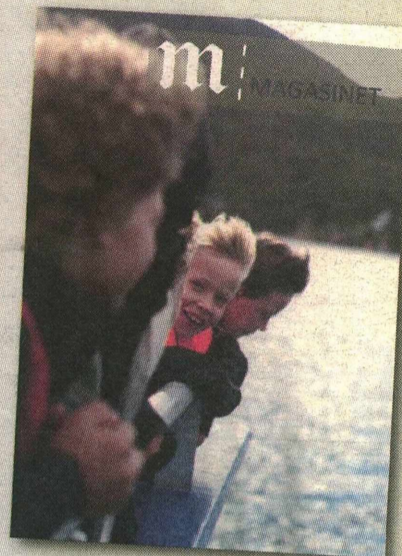
UHELDIG REFORMIVER
HVORFOR VIL ALLE BLI UNIVERSITETER,
SPØR ØYVIND JOHNSON
Kronikk side 30

SALIG SAMTID
LOVER Å TØYE
GRENSENE MED 4X4
Kultur side 20

ITEN BOLIG, BOR PÅ BOMBEROM

SE ANDERSEN OG OLA STENERSEN ER ET PAR AV DE FLERE TITALLS
STUDENTENE SOM MÅ BO FLERE UKER PÅ BOMBEROM MENS DE
ENTER PÅ BOLIG FRA STUDENTSAMSKIPNADEN.
YHETER S. 4-5.

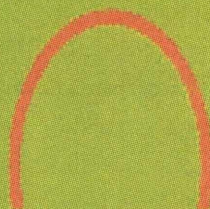
FERSKT FRÅ DESKEN

Utopia lanserar Magasinet, der me
mellom anna går laus på bygda.
Side 9-17.

DRISTIGE DAG

Møt Dag Solstad, ein mann som ikkje er
redd for å stikke fram hovudet.
Magasinet side 12-13.

PSportalen
<http://ps.uit.no>

Deppa og
trett?
- Få hjelp på
nett!

Utopia

ANSVARLIG REDAKTØR
TALE SEVERINA HALSØR
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR
JØRN NORMANN PEDERSEN
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR
INGE STEINE
inge@utopia.no

FOTOSJEF
MARIUS HANSEN
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF
ALEXANDER PRESTMO
alexander@utopia.no

IT-ANSVARLIG
PÅL ANDERS TOMTER
it@utopia.no

REDAKSJONEN
ANDREAS WILLERSRUD
ASKILD GJERSTAD
BENEDIKTE AAS
FRANCELINE RAMALHO
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
IDA WALENIUS
INGVILD BUHAUG
JENS HARALD KIELLAND
JOEP AARTS
KJELL-STURE JOHANSEN
KRISTIN TORGENSEN
MAGNUS A. HOLTE
MARIT OPSAHL
MARIE S. JOHANSSON
MATS AAS
RUNE ALEXANDERSEN
SIGRID M. HOHLE
SIRI GASKI
TORA ALEXANDERSEN

UTROPIA
UNIVERSITETET I TROMSØ
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ
TELEFON: 77645900
TELEFAKS: 77645199
WWW.UTROPIA.NO
utopia@utopia.no

TRYKK
NR1 TRYKK TROMSØ
ISSN: 0806-9611

PRESSENS FAGLIGE UTVALG
(PFU) ER ET KLAGEORGAN
OPPNEVNT AV NORSK
PRESSEFORBUND. ORGANET
BEHANDLER KLAGER MOT
PRESSA I PRESSEETISKE
SPØRSMÅL. ADRESSE:
RÅDHUSGT. 17, POSTBOKS
46 SENTRUM, 0101 OSLO.
TELEFON: 22405040

UTROPIA ARBEIDER ETTER
REGLENE I VÆR VARSOM-
PLAKATEN FOR GOD PRESSE-
SKIKK. DEN SOM MENER SEG
RAMMA AV URETTMESSIG
AVISOMTALE, OPPFØRINGS-
TIL Å KONTAKTE REDAK-
SJONEN.

UTROPIA UTGIS MED STØTTE
OVER SEMESTERAVGIFTA
HVER 14. DAG MED ET OPP-
LAG PÅ 4000 EKSEMPLARER.

SI DIN MENING
KRONIKK MAKS 5000 TEGN
INKL. MELLOMROM.
KOMMENTAR MAKS 3000
TEGN INKL. MELLOMROM.
DEBATTINLEGG MAKS 2500
TEGN INKL. MELLOMROM.

TIPS OSS!
DE TO BESTE TIPSENE DETTE
SEMESTERET BLIR BELØNNET
MED GAVEKORT FRA AKADE-
MISK KVARTER.

REDAKSJONSMØTE
ONSDAG 29. AUGUST KL.
20:00 I 3. ETASJE PÅ DRIV.

MANDAG 3. SEPTEMBER KL.
16:15 PÅ DESKEN LIKE VED
CAFÉ BODEG I TEORIFAGS-
BYGGET, HUS 2.

pressens faglige utvalg
PFU

TALE SEVERINA
HALSØR
ANSVARLEG REDAKTØR

LEIAR

LOKOMOTIV MED LIK I LASTA

Høgskulestudentar er ei utryddingstrua art, i alle fall om Universitets- og Høgskoleleiinga i Tromsø får det som dei vil. I oktober går søknaden om fusjon mellom dei to institusjonane til Kunnskapsministeren og så vidare til sjølvaste Kongen. Den nye eininga skal heite Universitetet i Tromsø og etter planen opne i januar 2009. Det er få teikn på at leiingane ikkje skal få det som dei vil, for mesteparten av den svært toppstyrte prosessen har vore hemmelegstempla og slik har det ikkje kome noko innvendingar frå noko hald. Då styra for Universitetet og Høgskolen var samla i mars i fjor for å vedta å gå inn for fusjon valde dei å kalle møtet eit styreseminar for å sleppe utanforståande på møtet. "Vi ville ha en friere og mer åpen dialog" sa Høgskolerektor Ulf Christensen då Utopia konfronterte han med dei stengde dørene. Sitatet fortel alt om korleis leiinga forstår saka, dei meiner ein fusjon mellom dei to store utdanningsinstitusjonane i byen er

ein rein styresak som ikkje studentar og tilsette bør blande seg inn i. Om det kjem spørsmål om fusjonen er svaret alltid at det berre er å sjå for seg to togskjener som går parallelt og møtast i lokomotivet. Lokomotivet skal då truleg vere det nye, fusjonerte Universitetet i Tromsø som skal tøffe stort og sterkt inn i framtida og setje Nord-Noreg på kartet. Kanskje erstatte den Nordnorgebana som aldri kom – kven veit?

Fine bilder har ein tendens til å kunne tolkast i hytt og pine og kan ikkje på nokon måte erstatte fakta i tal og ord. Det vi, studentar og tilsette, vil vite er korleis fusjonen kjem til å påverke kvardagen vår. For å gi oss utan stemmerett i styrerommet ei kjensle av å få vere med i prosessen er det laga nokre nettsider om fusjonen. Her skal alt av rapportar og dokument liggje og det er eit debattforum vi kan ta del i. Det er likevel lite informasjon å finne om kva fusjonen vil ha å seie for vanlege folk. Fleire av tenkjegruppene som har levert sine rapportar ser store utfordringar med ei fusjonering og i debattforumet får mange tilsette ut sin frustrasjon for den toppstyrte prosessen. Men svar på kva som er i vognene til dette nye lokomotivet er det lite teikn til.

Når leiinga for institusjonane meiner ein fri og open dialog kun er viktig for dei som sit i styreromma og held oss andre utanfor mørkret, er det skremmande å tenkje at dei ilag skal styre toget framover. Vil det nye Universitetet bli ein meir toppstyrt organisasjon slik at nærleiken mellom studentar og organisasjon, som Utdannings-Tromsø reklamerer sånn for, forsvinn? Om leiinga ikkje kan komme ut med meir informasjon og inkludere oss studentar og tilsette i fusjonsprosessen, kan det kanskje vere ein idé å parkere lokomotivet på Jernbanen så lengje.

Politiet trampar vidare

Tord Nygreen vart i lagmannsretten i forrige veke dømd til tre veker fengsel for vald mot polititeneestemann etter ein farse av ei rettssak. Det var tydeleg for alle til stades under rettssaka at Nygreen måtte for retten for å legitimere politiet sin valdsbruk og vart dømd for å ha stilt spørsmål ved politiet sine metoder. Politiet har eit ansvar for vår tryggleik og bør difor snarast ta eit oppgjør med uønska tenestemenn og ein farleg ukultur før fleire uskuldelege blir skada og tilliten ungdom har til politiet får ein alvorleg knekk.

TROMSØ – KAN MAN STUDERE DER DA?

KOMMENTAR

TEKST: ANDREAS WILLERSRUD
ILLUSTRASJON: IDA WALENIUS

Da Samordna opptak la frem søkertallene for studieåret 07/08 kunne Universitetet i Tromsø (UiT) konstatere at de hadde fått en oppgang i antall søkere på 0.6 prosent fra fjoråret. Denne lille økningen kan umulig sees på som en suksess, for i realiteten betyr det at UiT fortsatt ligger på en nedgang i antall søkere på ca. 10 prosent fra 2005. Dette innebærer at Universitetet i Tromsø ikke tiltrekker seg det antall studenter det har kapasitet til.

Fremtiden til enhver utdanningsinstitusjon er basert på rekruttering av nye, smarte hoder. For å få til dette kreves det handling fra både Universitetet selv og vertsbyen sin side. Synliggjøring av Tromsø som en attraktiv studentby er et ansvar som både kommunen og Universitetet må samarbeide om for å sikre økt rekruttering i fremtiden. Universitetet i Tromsø bør ikke være et sted man kommer til fordi man ikke kom inn på førstevalget, det bør være førstevalget! For å oppnå dette må både byen og universitetet gjøres mer synlig. Det kan virke ironisk at det stedet i Norge man treffer flest nord-

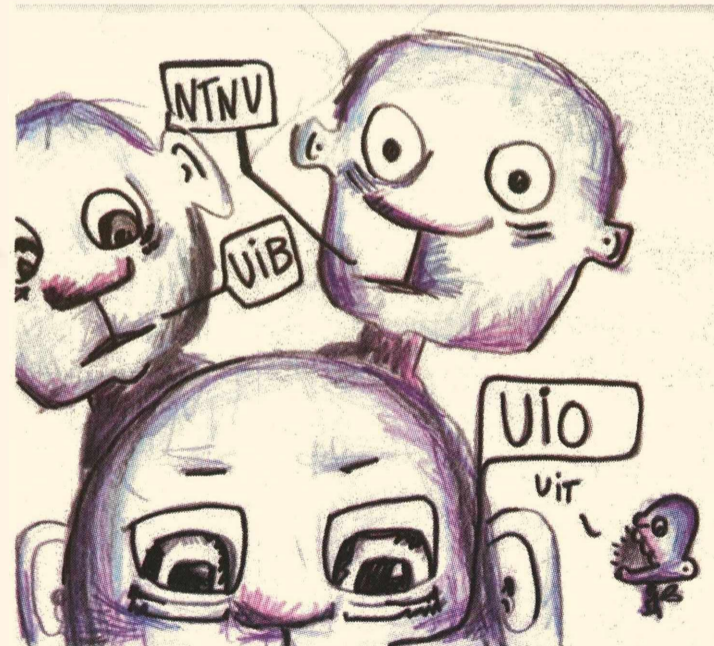
lendinger er nettopp på Blindern. Hvorfor velger disse studentene å studere der i stedet for ved UiT? UiT har like sterk faglig kompetanse som Universitetet i Oslo, men evner dessverre ikke å markedsføre seg godt nok. NTNU i Trondheim er selve primeksempelen på hvor aggressivt et universitet kan markedsføre seg selv, ingen institusjon i Norge bruker så mye midler på markedsføring som NTNU, noe som gjenspeiles i en konstant økning i primærsøkertall. Som en liten digresjon kan det nevnes at reklameplakater for NTNU fra tid til annen pryder bussholdeplassen ved Universitetet i Tromsø.

Handelshøyskolen BI sin beslutning om å legge ned sin filial i Tromsø førte til ramaskrik i det lokale næringsliv. Det ble ytret frykt for at Tromsø ikke lengre kunne produsere nok økonomer. I denne debatten ble det ikke med et ord nevnt at Norges Fiskerihøgskole har et siviløkonomistudie som holder like god kvalitet som det Handelshøgskolen i Bergen tilbyr. Studiet i Bergen er uhyre attraktivt og tiltrekker seg mange studenter, dessverre er det alt for få potensielle studenter som er klar over at Universitetet i Tromsø også tilbyr dette studiet, og dermed søker de seg heller til NHH og

BI.

I en tid der Kunnskapsministeren finner det for godt å etablere flere universiteter er det enda viktigere og vanskeligere å tiltrekke seg de beste studentene.

Det er kvaliteten på studentmassen som etter mitt skjønn reflekterer kvaliteten på universitetet. De er tross alt fremtidens stipendiater og forskere. En økning i primærsøkere reflekterer at et universitet er et attraktivt sted å studere. Innenfor de fleste fagfelt i Norge sitter samtlige universiteter på relativt lik kompetanse og faglig tyngde. Dessverre er det slik at mange potensielle studenter har dannet seg et bilde av UiO, UiB og NTNU som "tungvektere" innen høyere utdanning i Norge, noe som gir

dem et komparativt fortrinn i forhold til rekruttering. Dette er et feilaktig bilde som dessverre preger hvilken institusjon en student velger å ha som første valg.

Det bør være i studentbyen Tromsø sin egen interesse å jobbe hardt for å snu dette bildet og vise at Universitetet i Tromsø er en lik god institusjon som sine eldre motparter i Oslo og Bergen, og at Tromsø som by er et attraktivt sted å studere. Tromsø som by og universitetet har veldig mange særpre

UTVEKSLING PÅ STEDET HVIL

Antallet studenter som drar på utveksling fra Universitetet i Tromsø (UiT) har stått på stedet hvil de siste årene.

Med kun 82 studenter på utveksling dette semesteret fordelt på omlag 140 utvekslingsavtaler, har Universitetet i Tromsø nå iverksatt tiltak for å stimulere flere av sine studenter til å reise til utlandet. – Først vil jeg bare si at de tallene er ikke helt riktige. Det er for eksempel ikke medregnet studenter som drar til Berkeley fra Det samfunnsvitenskapelige fakultet. Så det faktiske tallet er noe høyere, sier Magdalena Brekke, utvekslingskoordinator ved Universitetet i Tromsø. – Likevel er det ingen økning fra tidligere år og det må vi gjøre noe med, fortsetter hun.

Aksjon utveksling

Som et ledd i prosessen for å få opp utvekslingen har Universitetet i Tromsø nå iverksatt Aksjon utveksling. – Målet vårt er å sikre flere samarbeidsavtaler med våre

partnere i utlandet og dermed kunne tilby studentene pakker av forhåndsgodkjente fag ved utenlandske studiesteder, forteller Brekke som også kan meddele at utvekslingsavdelingen nå vil få to nye stillinger og håper det vil bedre situasjonen.

Involvere fakultene

Enda utvekslingsavdelingen har det overordnede ansvaret for utveksling, mener Brekke og hennes kollega Sigfrid Kjeldaas at mye av ansvaret ligger hos de ulike fakultetene. – Fakultetene er for dårlige til å markedsføre og informere om utvekslingsmulighetene. Faktisk er det kun SV-fakultetet som har en person ansatt i fast stilling som utvekslingsansvarlig, sier Kjeldaas. – Her må de ta en større del av ansvaret, lyder oppfordringen fra både Brekke og Kjeldaas.

Tromsø-Argentina

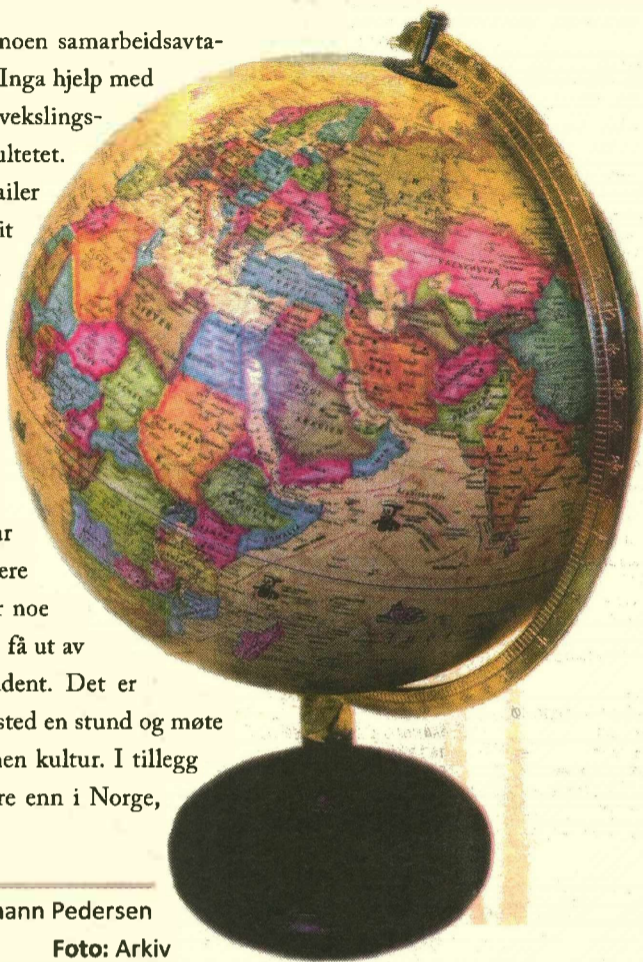
Inga Marie Holst, psykologistudent ved Universitetet i Tromsø, er dette semesteret på utveksling i Buenos Aires i Argentina.

Enda UiT ikke har noen samarbeidsavtaler i Argentina, fikk Inga hjelp med søkeprosessen fra utvekslingsansvarlig på SV-fakultetet.

– Det var mye mailer som måtte sendes hit og dit, men jeg fikk mye hjelp av utvekslingsansvarlig med oversettelser og slikt, så det gikk veldig bra, forteller Inga som synes det er synd at så få drar på utveksling. – Å være utvekslingsstudent er noe av det beste man kan få ut av tiden som norsk student. Det er kult å få bo et annet sted en stund og møte andre folk og en annen kultur. I tillegg er det jo mye varmere enn i Norge, ler Inga.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Arkiv

DRIV-TILSETT SPARKA

SPARKA: Ein tilsett på Driv fekk sparken og vart politianmeldt for tjuveri.

Etter å ha oppdaga at ein av tilsette på Driv har stjålet fra huset har Driv sparka og anmeldt den utro tenaren til politiet.

Like før sommaren oppdaga leiinga ved studenthuset driv at ein av dei tilsette stal frå matlagra på huset. Omfanget av tyveria er ukjent for leiinga, men dei valde likevel å slå ned med hard hand.

Her er det snakk om små tjuveri over ei lang periode, men det er umuleg å vite kor stort omfanget er og vi veit heller ikkje kor lenge det har gått for seg. Men stel du, så stel du og då ser vi oss nødd til å melde det, seier dagleg leiar på Driv, Morten Markussen.

baserer drifta på tillit

– Det er synd at nokon ser seg nøyd til å gjere slikt. Med så mange frivillige og tilsette her på huset baserer vi drifta på tillit. Denne personen har brote tillitten, og da må han ut. Vi kan ikkje ha noko rykte om at ein kan gjere kva ein vil her, då ville det gå fort nedover med huset, fortsett han.

Styreleiar på Driv, Tony Winkler, ønskte ikkje å komentere saka, og sa han reknar saka som avslutta. Det lukkast ikkje Utopia å få ei stadfesting frå politiet om saka.

Tekst: Tale Severina Halsør

Foto: Ruth Helen Thorheim

NOTISER

Nygreen dømt

Etter å ha blitt frikjent for vold mot offentlig tjenestemann i tingretten, ble Tord Nygreen dømt til 21 dagers betinget fengsel og 5000 kroner i bot i lagsmannretten. Under saken kom det fram at flere personer har levert inn anmeldelse på samme politimann som ble frikjent for vold mot Nygreen i saken. – En tragedie, sier en alvorstynget og sjokkert Nygreen til Nordlys.

(Nordlys.no)

Fylkeskommunen diskriminerer

– Troms Fylkeskommune diskriminerer studenter ved Høgskolen i Tromsø, mener studenttingsleder Jonas Soo Holm. Denne gang ved innføring av den nye ordningen med studentrabatt på alle båtutleiene i Troms. Det nye takstsystemet begrenser seg til studenter under 30 år. – Med en gjennomsnittsalder for norske studenter på 28 år i dag, sier det seg selv at dette ikke er et særlig godt tilbud, sier Soo Holm.

(STIT.no)

Ti arrestert for journalistdrap

Ti personer er arrestert i forbindelse med drapet på den russiske journalisten Anna Politkovskaja 7. oktober i fjor. Den russiske statsadvokaten bekrefter arrestasjonene. Kollegaene til den drepte journalisten mente den gang at drapet var politisk motivert og at hun mistet livet på grunn av de kritiske sakene hun skrev om Russlands krigføring i Tsjetsjenia.

(Dagbladet.no)

Studentene blir hørt

Norsk Studentunion (NSU) jubler over Statsråd Sylvia Brustad og regjeringens nyhet om å bevilge 1. million til psykisk helse for studenter i Bergen og nedsettelsen av utvalget som skal se på psykisk helse blant studenter. – Vi er svært glade når vi ser at regjeringen har hørt oss og endelig satt psykisk helse for studentene skikkelig på dagsorden, sier Per Anders Langerød, leder i NSU.

(NSU.no)

FOLKET I KJELLEREN

SØKER LY: Astrid Smidt sover i bomberommet på Universitetet mens hun leter etter et sted å bo.

Boligjakt i starten av høstsemesteret er alltid kaotisk, og også i år har universitetets bomberom blitt tatt i bruk for å huse hjemløse studenter.

Bomberommet i UB-kjelleren er fylt med madrasser, bagasje og tørrmat. Her bor det et titalls boligløse studenter. Ikke alle har rukket å skaffe seg bolig til høstsemesteret, og må dermed søke husly i bomberommet mens de er på boligjakt.

Prioriterer unge studenter

Astrid Smidt, mastergradsstudent i statsvitenskap, har bodd på bomberommet i en uke nå. Dette er hennes siste dag som kjellerboer, siden hun er heldig og har fått et rom i et kollektiv. Grunnen til at hun havnet i bomberommet er at hun er for gammel til å bli prioritert til studentbolig.

– Da jeg fikk vite at jeg kom inn på masterprogrammet søkte jeg om studentbolig. Jeg oppdaget for sent at jeg var for gammel til å bli prioritert og fikk dermed ikke bolig. Derfor fikk jeg også dårlig tid til å lete på det private markedet, forteller Astrid.

Boligsjef i Studentsamskipnaden, Guri Nilsen, bekrefter at unge studenter blir prioritert.

– Vi prioriterer først og fremst internasjonale studenter og studenter under 23 år. Dette blant annet fordi eldre studenter er mer erfarne på boligmarkedet og har lettere for å finne seg bolig privat, forklarer hun.

”Regjeringen svikter studentene

Sosialt fellesskap

Farmasistudent Lise Andersen og ingeniørstudent Ola Stenersen har også bodd en uke i bomberommet. – Vi har fått en bolig fra 1. september, og må bo i bomberommet fram til da. Vi tok det første og beste vi fant på visning. Vi er begge fra Mosjøen, og det er ikke lett å sitte i en annen by og lete etter bolig når nesten alle vil ha oss på visning for å vite hvilke folk de leier ut til, sier Lise.

Ola anslår at det til sammen har vært 20 stykker i bomberommet i år. Folk kommer og går. Noen er heldige og får seg bolig dagen etter at de har kommet, mens andre må vente lenger.

– Tida i bomberommet har gått overraskende greit. Privatlivet er selvfølgelig litt begrensa, men det er trivelig med andre

folk her også, sier Lise og Ola.

– Det er veldig sosialt og koselig her i bomberommet. Jeg sover faktisk veldig godt her, ler Astrid.

Hun er også begeistret for fellesskapsstemningen. – Det går helt fint å ha verdisaker liggende her, det er ingen som tar noe fra andre. Vi blir godt kjent med hverandre ved å bo slik. Vi har funnet på en del ting sammen, forteller hun videre.

– Boligkøen under kontroll

Olav Benjaminsen i Bolighjelpa forteller at de ikke har hatt like stor pågang i år som i fjor. – I år hadde vi ca. 400 søkere. Vi har god kontroll på ventelista og nå er det 75 igjen i køen.

Han forteller videre at det ikke er noe mangel på bolig nå for tida. – Vi har ingen problemer med å tilby studentene bolig. Situasjonen avhenger i om boligen passer for studenten. Hvis boligen er for dyr eller ikke faller i smak kan de komme tilbake til oss og få hjelp til å finne en ny bolig igjen, forklarer Olav.

Guri Nilsen, boligsjef i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) forteller at alle studentboligene SiTø disponerer er blitt delt ut. – Det er selvsagt noen som takker nei til

boligen og da blir den tilbudt noen andre. Jeg tror nok alle får seg et tilbud i løpet av august, sier hun. – Fra i år av har vi hatt et nærmere samarbeid med bolighjelpa holt til i samme lokale som dem. Dermed har boligtilbudet blitt mer helhetlig og oversiktlig for studentene, forklarer hun videre.

Manglende bevilgninger

Nilsen synes det er trasig at bomberommet måtte tas i bruk også i år. – Vi ønsket selvfølgelig så mange studentboliger som mulig, men det er et politisk spørsmål. Vi får ikke tilskudd fra staten til å bygge flere, sier hun.

Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved Universitetet i Tromsø, mener regjeringen svikter studentene ved å ikke gi bevilgninger til å bygge flere studentboliger. – Men det ble lovet 1000 til 1200 nye studentboliger hvert år i Soria Moria-erklæringen, har man gitt midler til knapt 1000 i høstperioden. Det er klart dette er skuffende, sier Mikalsen.

Tekst: Benedikte A.

Foto: Rune S. Alexanders

VARSLER KAMP OM LEIEMARKEDET

TIL KAMP: Tom-Erik Forså, velferdsansvarlig i studentstyret, varsler kamp mot Notar med egen boligportal for studenter.

– **Notar vil presse leieprisene i været, mener Studentstyret i NSU Tromsø. Nå svarer de på meglerfirmaets studentsatsing ved å gjøre Bolighjelpa til et helårstilbud.**

Bolighjelpa har tidligere formidlet kontakt mellom utleiery og nye studenter om sommeren. Fra 1. september blir ordningen permanent, i første omgang i en prøveperiode fram til nyttår. Da vil studenter og elever i den videregående skolen få praktisk og juridisk hjelp til leie av bolig i Tromsø.

Lang prosess

– Vi har hatt ideen tidligere også. Barrieren for å kjøpe bolig begynner å bli større for

studenter og unge folk, forteller Tom Erik Forså, nestleder og velferdsansvarlig i Studentstyret. Han røper likevel at meglerfirmaet Notars satsing på leiemarkedet har fungert som et spark i ræva.

– Vi ser jo at Notar gjør et innhogg i leiemarkedet. Vi tror vårt tilbud er et virkemiddel som vil dempe prispresset på leiemarkedet, sier Forså.

Tjuvstart

I august har Bolighjelpa tatt ferie, og studentene har fylt opp bomberommet i kjelleren på Universitetet. I mellomtiden har Notar brukt tiden godt. Til nå har meglerfirmaet registrert 20 boligenheter i sin kundebase. Prosjektleder i Notar, Jørn T.

Nerdal, frykter ikke konkurransen fra Bolighjelpa.

– Vi gjør ikke det, altså. Det er jo forbrukerne som til syvende og sist velger hvilken tjeneste de ønsker. Vi tilbyr et produkt som tar seg mer av etterarbeidet enn selve formidlingen, reklamerer Nerdal, og nevner fakturering og innkreving av husleie som et eksempel.

Reell konkurranse

Nerdal ønsker ikke å gå ut med hvor mye penger Notar har lagt i prosjektet så langt. – Det er en betydelig sum, er alt prosjektlederen vil si.

Konkurrenten Bolighjelpa regner med å bruke mellom 400 og 500.000 kroner det første året. Det skal finansiere en lønnet stilling som organisatorisk vil ligge under Studentsamskipnaden, samt driftsutgifter. Og konkurransen om studentene er i høyeste grad reell. Nerdal anslår at omtrent 60 prosent av de interesserte hos Notar så langt er studenter.

– De utgjør en stor del av Tromsøs befolkning. Og vi ønsker jo på sikt at vi skal være et naturlig valg for studentene, men først og fremst må vi sikre at vi har et godt produkt, sier han.

Prispress

Forså er heller ikke redd for konkurransen mellom Bolighjelpa og Notar.

– Vi mener at vi har et bedre tilbud, og vil være et bedre alternativ for studenter. Vi ønsker ikke å belaste utleiery eller leietakerne nevneverdig økonomisk. Som vi ser det, vil vi være en konstruktiv tredjepart, mens Notar vil være en fordyrende tredjepart, mener nestlederen i Studentstyret.

Uenig

Nerdal i Notar er uenig.

– Min mening er at det ikke er noen private aktører som kan diktere prisen i hele leiemarkedet. Det vil være tilfeller der vi regulerer prisen opp, men vi har allerede hatt tilfeller der vi har måttet regulere prisen ned, på grunn av utleiery med urealistiske forhåpninger. Vi ønsker langsiktige avtaler, ikke leiepriser som ikke står i forhold til kvaliteten på det som leies ut, bedyrer Nerdal.

Nasjonal konkurranse

Både Bolighjelpa og Notar ønsker å satse i andre studentbyer.

– Når vi føler systemet er godt nok til å lett kunne integreres på andre lokalkontor, kommer vi til å gjøre det, forteller Jørn T. Nerdal.

Nettportalen Bolighjelpa.no skal etter planen stå ferdig innen to måneder. I løpet av høsten vil NSU Tromsø forsøke å selge inn prosjektet til de andre lokallagene i NSU.

– Hvis det er interesse for det, ønsker vi at dette skal bli et nasjonalt produkt. Vi må jo først bygge merkevaren, og få tilbudet ut til folk, erkjenner Tom Erik Forså.

Tekst: Rune S. Alexandersen

Foto: Jørn Normann Pedersen

FAKTA

- Notar og Bolighjelpa blir fra 1. september konkurrenter på det private utleiemarkedet.
- Bolighjelpa sikter seg inn mot studenter, samt elever i den videregående skolen.
- Også Notar trekker fram studenter som den viktigste målgruppen.
- Bak prosjektet Bolighjelpa står NSU Tromsø, Universitetet i Tromsø, Høgskolen i Tromsø, Studentsamskipnaden i Tromsø, Troms Fylkeskommune og Tromsø kommune.

BOLIGHJELPA UTVIDER KUNDEMASSEN

Selv om studenter er hovedmålgruppen, åpner den nye Bolighjelpa for både elever i den videregående skolen, og i enkelte tilfeller næringslivet.

Olav Benjaminsen kommer til å være den fysiske Bolighjelpa i første omgang. Universitetsstudenten leverte i vår masteroppgave i Nordisk litteraturvitenskap, og har jobbet med Bolighjelpa de siste fem somrene.

Bedre prospekter

– Vi vil tilby grundigere prospekter, med bilder og mer utfyllende informasjon. I tillegg vil vi være behjelpelig med visninger, hvis utleiery eller leietaker ikke har mulighet selv, sier han om det nye tilbudet, som blir tilgjengelig fra 1. september. Kontoret blir som før: i samskipnadens lokaler. Boligsjef i Studentsamskipnaden i Tromsø, Guri Nilsen, påpeker at det er studentene selv som har drevet fram det utvidete tilbudet,

men at samskipnaden stiller seg bak.

– Vi kan bidra med infrastruktur som allerede er der, og vi ser jo at det er et marked for dette, sier Guri Nilsen.

Juridisk bistand

Jusshjelpa vil også kobles inn, for å bistå med juridiske spørsmål omkring kontrakter, depositum og husleie.

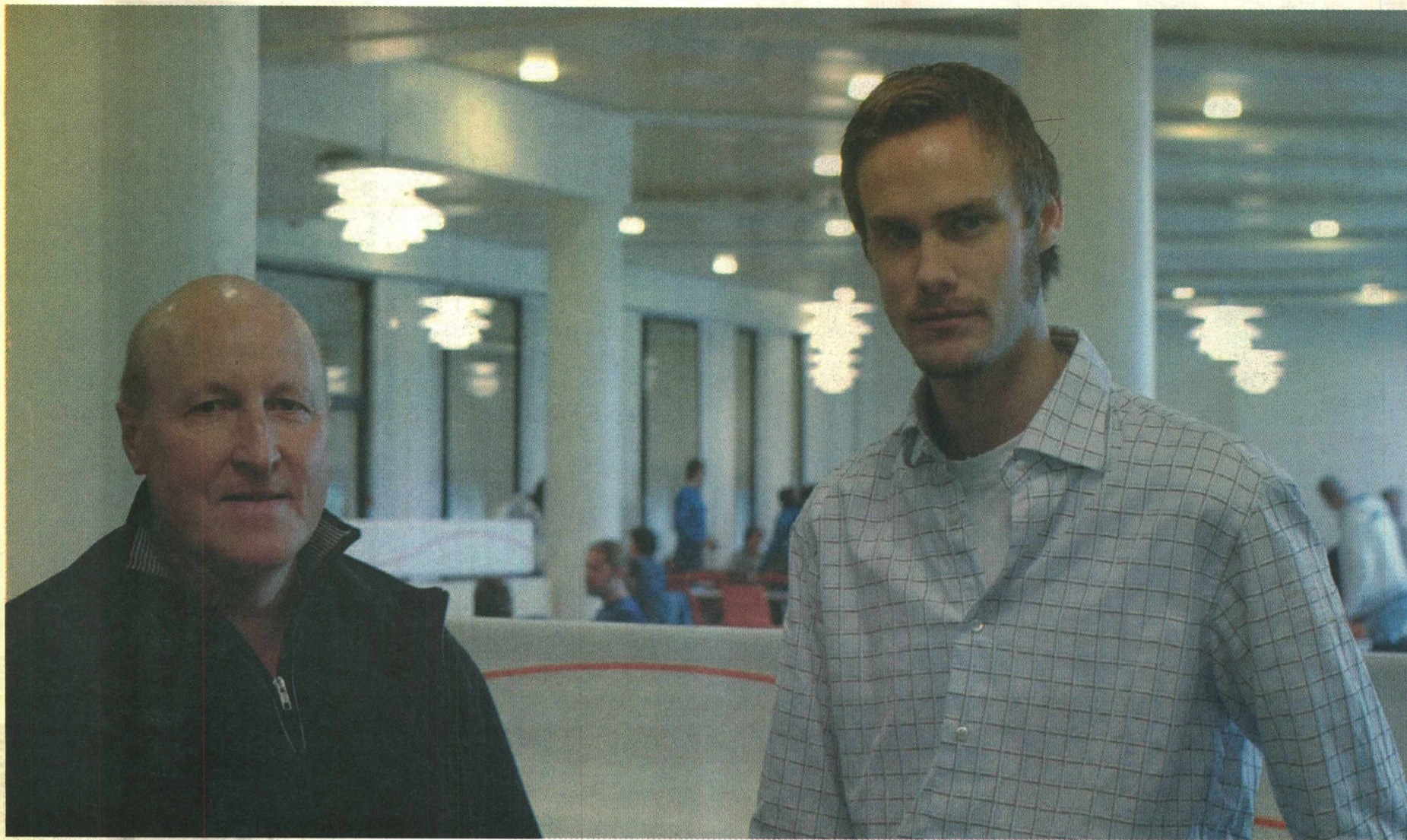
– Det har jo vært tilfeller der det har vært uklarheter rundt disse tingene, og da kan

Jusshjelpa være en rådgiver, forklarer Benjaminsen. Alle tilbudene kommer til å være gratis for leietakerne, som foruten studenter og skoleelever godt kan bli næringslivet.

– Vi har allerede bistått Hydro med å finne leiligheter for sine ansatte, forklarer Benjaminsen.

Tekst: Rune S. Alexandersen

SLAKTER KANTINETILBUDET

LOVER BEDRING: Svein Johansen (t. venstre), kantinesjef i Studentskipnaden, lover bedring av kantinesituasjonen. Her med Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved UiT.

I en ny undersøkelse slakter studentene kantinetilbudet til Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø). – Forskrekkelig, mener Øyvind Mikalsen, leder i Studentstyret ved Universitetet i Tromsø.

En undersøkelse utført av Samskipnaden i Tromsø (SiTø) i vår viser en økende misnøye med studentkafene fra forrige undersøkelse i 2004. Mens bokhandelen Akademisk Kvarter og barnehagene får positiv tilbakemelding fra brukerne, har den totale tilfredsheten med kantinen dalt med flere prosent fra 2004. Svein Johansen, kantinesjef i SiTø, trekker frem flere momenter undersøkelsen viser studentene er misfornøyd med. – Først og fremst er det prisen på kaldmat som mange mener er for høy. Det helhetlige tilbudet vårt får også kritikk for å være lite variert, sier Johansen.

Kommunikasjonsproblem

Geir Jarle Voldemo, informasjonssjef i SiTø, mener noe av problemet ligger i dårlig og utydelig kommunikasjon mellom SiTø og studentene. – Det har flere ganger blitt

skapt forvirring og usikkerhet omkring tilbudet vårt til studentene. Hvis vi for eksempel sier en kopp kaffe koster åtte kroner og så selges den for ni kroner noen steder fordi de har større pappkrus, så vil mange studenter føle seg lurt, sier Voldemo. – Her må vi bli bedre, fortsetter han.

Tor-Arne Morskogen, studentrepresentant og styreleder i SiTø, mener brukerundersøkelsen er et varsko for at Samskipnaden må involvere studentene i større grad i driften. – Kantineutvalget må styrkes til å bli et forum hvor studentene kan komme med innspill i forhold til kantineens drift og ikke minst tilbudet. Dette er viktig for å styrke studentenes tilhørighet til sin egen bedrift, som jo faktisk SiTø er, sier han.

Lover bedring

Kantinesjef Johansen kan fortelle de allerede har hatt et møte i kantineutvalget i vår hvor også representanter fra studentdemokratiet var til stede. – Her ble det tatt opp en del ting fra studentenes side, blant annet at baguettebaren i Teorifagbyggkantinen skulle åpnes igjen, sier han og garanterer at SiTø's kantineavdeling tar undersøkelsen på

alvor. – Vårt mål er å gjøre kundegruppen vår, det vil si studentene, fornøyd med tilbudet vårt. Vi vil nå ta de nødvendige grepene for å rydde opp i de tingene de er misfornøyd med, sier Johansen. – Vi vil blant annet lansere alternative, billigere produkter i alle våre kantiner. Dette håper vi å ha på plass innen to uker, fortsetter han.

– Strukturtelt problem

Morskogen mener kritikken som kommer frem gjennom brukerundersøkelsen er et uttrykk for et strukturtelt problem. – Problemet er ikke at kantineavdelingen gjør en dårlig jobb. Problemet er at SiTø har mistet kontakten med studentene. De involveres i for liten grad, sier Morskogen.

Videre sier han at SiTø har vært preget av tungroddhet og forvaltningspreg de siste årene.

– Studentene har utviklet seg og SiTø har ikke holdt tritt med denne utviklingen. Dette er ikke heldig for en bedrift som tradisjonelt sett har hatt monopol på studenttilbud. Dagens studenter vil ikke akseptere at SiTø leverer et dårligere tilbud enn de private aktørene som gradvis kommer inn

FAKTA

- Brukerundersøkelsen utført av SiTø slår fast at «den totale tilfredsheten med SiTø's kafear er synkende».
- Undersøkelsen viser videre en nedgang på 7 prosentpoeng fra forrige undersøkelse utført i 2004. Spesielt på HiTø er den totale tilfredsheten nede i 44 prosent.
- Undersøkelse viser at det er priser og utvalg som er den fremste årsaken til misnøyen, men det er også mange som er misfornøyd med service og åpningstider.
- Rapporten slår videre fast at «totalt sett er situasjonen for studentkafene svært alvorlig».
- SiTø anslår at ca. 90 prosent av studentene ved UiT og HiTø benytter seg av studentkafene.

på campus, gjør, forteller Morskogen fortsetter: – Denne undersøkelsen er godt eksempel på det. Geir Jarle Voldemo enig i at SiTø kan stå ovenfor et strukturtelt problem: – Kanskje vi har vært for dårlig

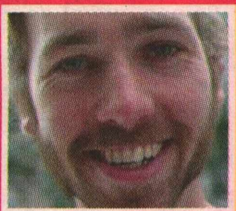
5 PÅ GATA

1. Hva synes du om kantinetilbudet til SiTø?
2. Hvis én skulle blitt bedre - hva skulle det vært?

Jann Strømme, master i kjemi, mat.nat.-kantina
 1. Synes det er litt dyrt, men servicen er iallefall god.
 2. Billigere kaffe. Jeg drikker mye kaffe.

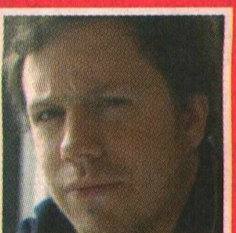
Eik Mjelva Kolstrup, medisin, MH-kantina
 1. Dårlig at de ikke har noe særlig vegetarisk tilbud på varmmat.
 2. Billigere priser og mer vegetarisk mat.

Guro Læg Reid, master i marin bedriftsledelse, NFH-kantina
 1. Kantinetilbudet på NFH er veldig bra.
 2. Lengre åpningstider, kantinen her stenger kl. 15. Litt freshere middager hadde vært bra også.

Marte Sørensen, årsstudium i engelsk, Teorifagsbygg-kantina
 1. Virker veldig bra. Greit og variert utvalg.
 2. Litt billigere priser kanskje.

Henry Johnsen, allmenn litteraturvitenskap, Teorifagsbygg-kantina
 1. Har ikke råd til å kjøpe andre ting enn kaffe i kantina, jeg. Fattig student, vet du. Kaffen er god dog.
 2. Billigere.

å få frem at vi skal være en støttespiller og samarbeidspartner for studentene.

Brakerstyring?

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø har tidligere gått inn for flertall av studenter i Samskipnadens styre for å sikre at deres interesser blir ivaretatt. Studentstyreleder Øyvind Mikalsen mener ikke at denne saken er reaktualisert av studentens kritikk mot SiTø i brukerundersøkelsen, så fremt Samskipnaden gjør noe for å bedre situasjonen.

– På generelt grunnlag kan SiTø blir mer lydhøre ovenfor studentenes ønsker. Det er synd at det må en såpass omfattende slakt til før det faktisk blir gjort noe, men mitt inntrykk nå er at de tar situasjonen på alvor

og er villige til endring, sier Mikalsen. Morskogen mener å trekke frem studentflertall i denne debatten blir å skyte spurv med kanon.

– Styret i Samskipnaden fungerer veldig bra slik det er idag, men medlemmene må alltid være oppmerksomme på hva SiTø's funksjon som studentbedrift er, sier han. Informasjonssjef Geir Jarle Voldemo kan forsikre om at resultatene fra brukerundersøkelsen blir tatt på alvor. – Vi har ikke slike undersøkelser fordi vi synes det er morsomt. Vi har de for å kunne bli bedre på de områdene vi ikke er gode nok, avslutter han.

Tekst: Jørn Normann Pedersen
Foto: Jørn Normann Pedersen

-12,5%

Kjøp 3 fagbøker i slengen, få 12,5% rabatt på den billigste.

-25%

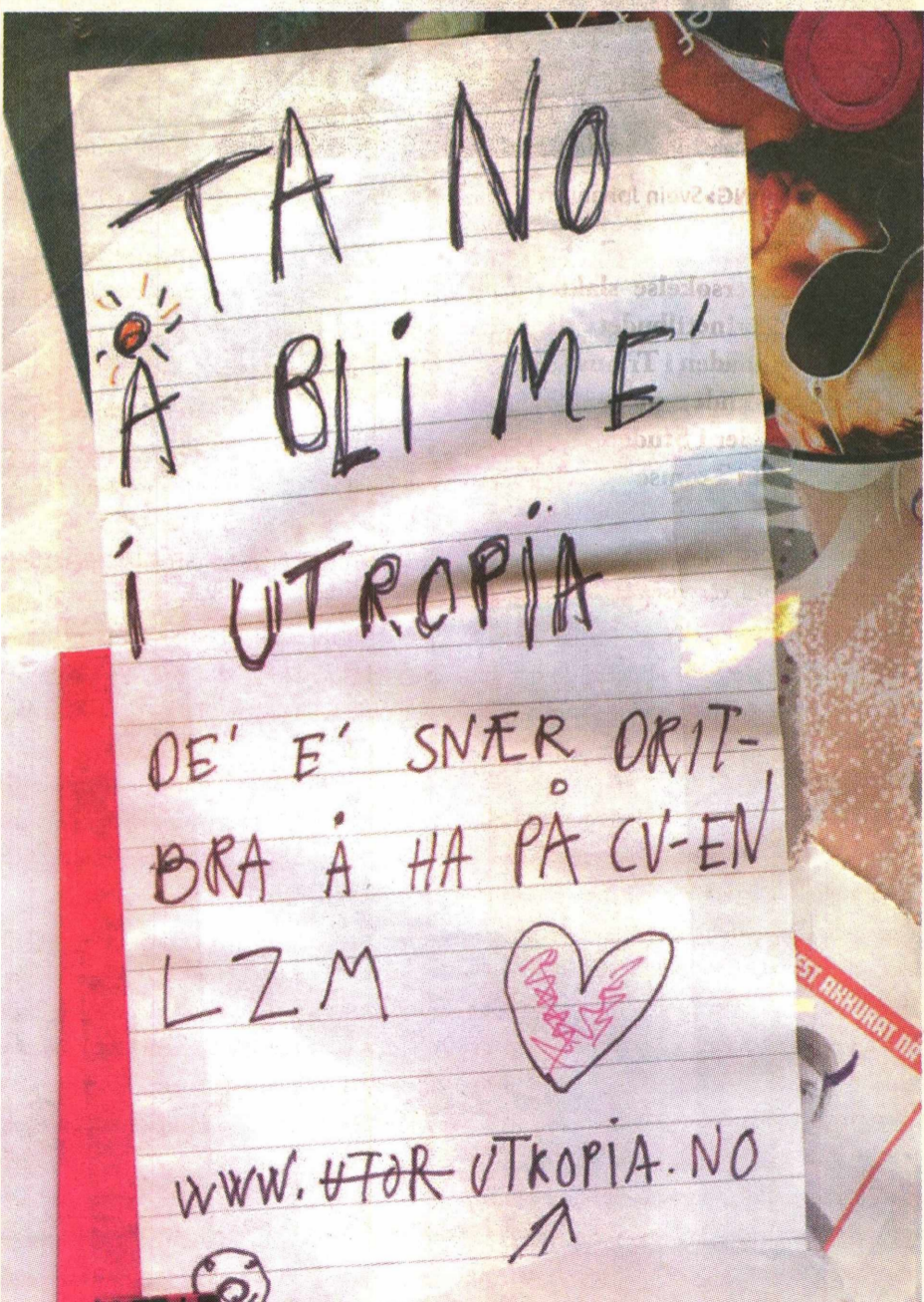
Kjøp 4 fagbøker i slengen, få 25% rabatt på den billigste.

-50%

Kjøp 5 fagbøker i slengen, få 50% rabatt på den billigste.

Kan ikke kombineres med andre tilbud. Kun ved kjøp av forskjellige titler. Gjelder ikke norske fagbøker utgitt i 2006 og 2007.

NEW LIFE IN TROMSØ

This year, about 200 students coming from all over the world, have decided to take the trip to Tromsø for studying, socializing and freezing their fingers off in minus 15 degrees. Welcome to the Paris of the north.

Desaiegn Workneh from Ethiopia and Shen Zhang from China both arrived in Tromsø last Sunday and are staying as exchange students for two years. – I guess we felt a little bit lonely at first, as the city was very quiet and empty when we arrived, say Workneh and Zhang.

This, however, was shortlived as the Introductory Programme started the week after they arrived. With information meetings each day, late evenings at Driv and new friendships being made, the feeling of loneliness soon perished.

– It has been a great week socially, and the information we have gotten proved to be very useful, the international students say.

Long meetings and much information

Even though the Introductory Programme was very useful to the newly arrived exchange students, some of the meetings were quite long. – There are a lot of things to wrap your head around and a lot of information, so it would be better if some of the meetings were a bit shorter, says Thomas Hilder from England, who is staying in Tromsø for one year. – They could, for instance, make one general information day for all the exchange students and after that make different groups according to what country you are from, because the different international students have different needs in regards to information and such, Thomas says.

Despite the long meetings, all three students were in general very pleased with the Introductory Programme. – It is a good opportunity to meet and get to know different people. All the exchange students are very friendly to each other, so it has crea-

SOCIALIZING: Being an international student is much more than just studying. Here from ISUs trip to Grøttfjord.

SHEN ZHANG

ted some sort of family feeling, Shen laughs.

Climate shock?

Even though the weather and temperature is quite different from their own countries, except maybe for Thomas from England, it did not come as a surprise. – It is obviously very different from Ethiopia, but I was prepared for it, so it's no problem, at least not until the winter comes, Desaiegn says. Shen from China is more skeptical: – I don't like the cold, but I guess I have to deal with it as I am staying here for two years,

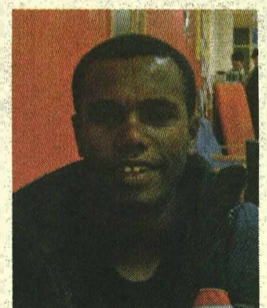
THOMAS HILDER

he laughs. – One thing that is good though is the fresh air. It is very refreshing, he continues. The three students claim to handle the weather well, and they think it will

be more difficult to handle the months without sun in the winter rather than the cold temperature.

Great expectations

The three students have high expectations to their stay in Tromsø and Norway. – We are looking forward to continue with research and meet lots of different people

DESAIEGN WORKNEH

from other countries. So far it has been very good and we would like to thank the coordinators of the Introductory Programme for a great week, the students say. The

only real flaw they have found so far while living in Norway, are the high prices. – It is very expensive compared to our home countries, but I guess we can handle that, Shen and Desaiegn say.

Text: Franceline Ramallo

Photos: IS

www.utropla.no

m

MAGASINET

Y OG LAND SIDE 14-15

AG SOLSTAD SIDE 12-13

ØGNVILL SIDE 18-19

MED RÅDHUSET I SIKTE

FØLG MED: Til høsten kan disse studentene representere deg i Tromsø kommunestyre. Fra venstre: Jonas Eilertsen, Magnus Mæland og Sara Holthe Jaklin.

TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN
FOTO MARIUS HANSEN

De er unge, de studerer ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø og de er på full fart inn i Tromsø kommunes Rådhus. 10. september avgjør du hvem som skal bestemme din hverdag de neste fire årene.

De er vanligvis uenige, men én sak er de iallefall enige om: kontakten mellom kommunen og studentene er for dårlig. – Vi må ta det faktum at Tromsø er vertskommune for flere tusen studenter på alvor, sier Sara fra Arbeiderpartiet og fortsetter: – Vi har et kontaktutvalg hvor kommunepolitikere skal møte studentrepresentanter, men oppmøtet i dette utvalget har vært altfor dårlig fra politikernes side. Dette må vi ordne opp i.

Venstre går til angrep: – Det er hyggelig at Arbeiderpartiet har innsett at de har gjort en for dårlig jobb mens de har sittet med makten de siste årene. Kontaktutvalget er dødt og Aps ordfører kandidat er litt som Øystein Djupedal: flink til å bygge barnehager, elendig på høyere utdanning, sier Jonas mens Sara protesterer. Valgkampen er igang.

– Studenter viktig for fremtiden

Magnus fra Høyre mener det er problematisk at Universitetet i Tromsø er så dårlig å markedsføre seg selv. – Det er et tankekors at man ser reklame for NTNU på bussene i Tromsø. Landsdelen vår er avhengig av kompetanse i fremtiden og da er det merkelig at ikke Universitetet og Høgskolen er bedre på å promotere seg selv.

Jonas er enig og mener at man også må satse på å gjøre det attraktivt for studenter å bli værende i landsdelen etter at de er ferdigutdannet. – Derfor vil Venstre foreslå å starte et kompetansesenter hvor studenter og næringsliv kan møtes, sier Venstre-kandidaten og fortsetter: – Det er nødvendig med attraktive jobbtilbud for å holde på folk også etter de forsvinner fra campus.

– Velferd er viktig

Jeanine fra SV mener de har gjort mye bra for studentene mens de har sittet med makten i kommunen. – Full barnehagedekning er én sak, men vi har også kompensert for det kuttet i ekstrabevilgningen til studentbarnehager, slik at studenter nå betaler litt mindre enn det som er makspris.

Sara påpeker også viktigheten av gode velferdstilbud for å holde på studente-

ne: – Studenter er ikke en gruppe som er uavhengig av resten av samfunnet. De har også behov for gode busstilbud og billigere barnehager. Her har vi fått til mye bra sammen med SV.

Også Fremskrittspartiet mener velferdstilbud er viktig for studentene: – Gode velferdsordninger, private eller offentlige, vil gi studentene bedre muligheter for å bygge sin egen studenthverdag, sier Adrianne.

Jonas kommer inn med tung skyts i velferdsdebatten: – Vi vil gi alle studenter gratis buss den første måneden av semester, både for å ønske de velkommen, men også for å øke miljøbevissheten.

Sara, Magnus, Adrianne og Jeanine hadde foretrukket billigere buss året rundt. – Hadde SV fått det som vi ville, hadde det vært gratis buss for studenter, iallefall i rushtiden, forteller Jeanine.

Bolig, bolig og bolig

Regjeringens boligpolitikk ovenfor studentene får unngjelde fra høyresiden: – Dårlig av regjeringen å ikke følge opp løftene om flere studentboliger, sier Jonas.

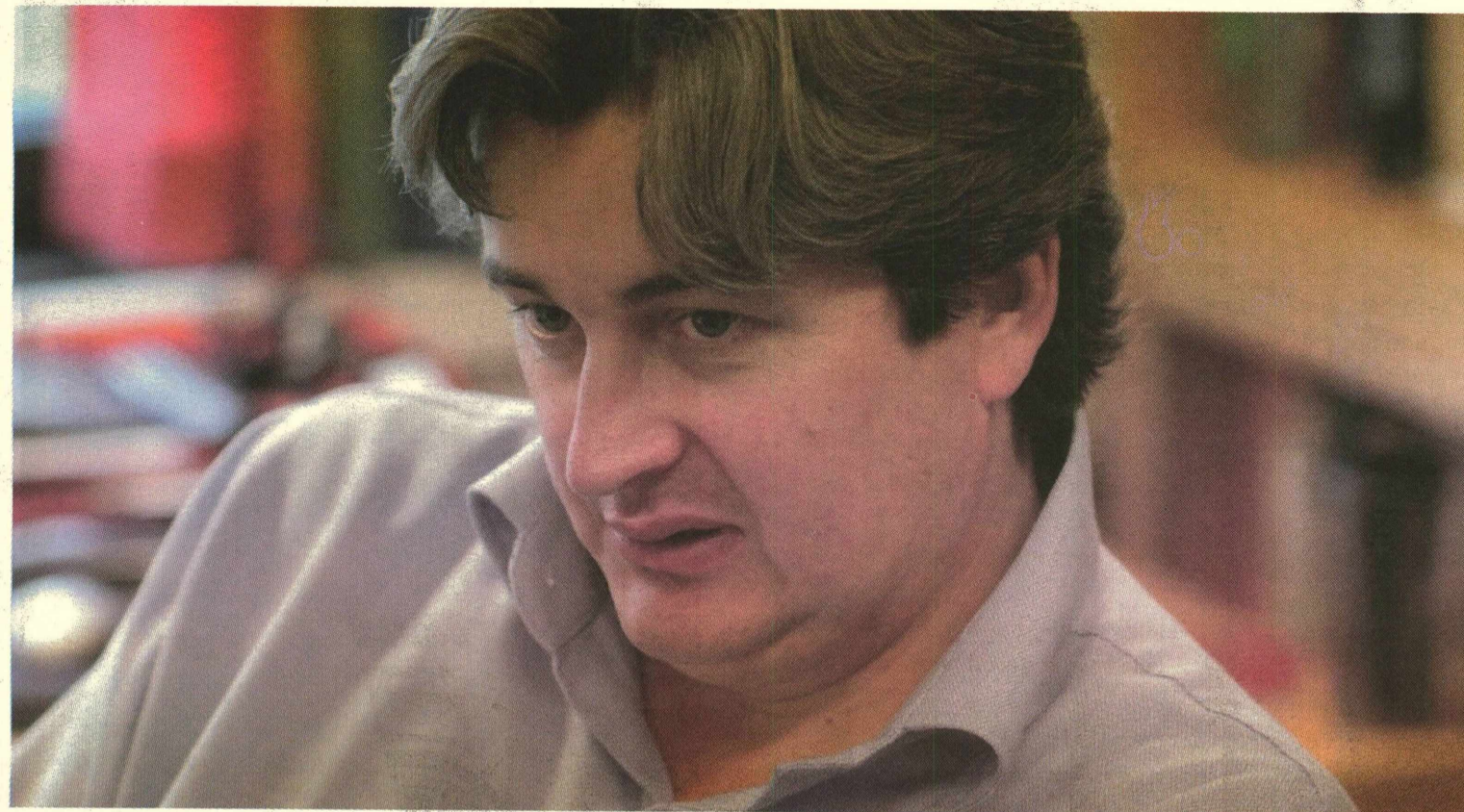
Sara og Jeanine er enig i at regjeringen har gjort en dårlig jobb på dette området. – Vi vil kjempe lokalt for å få

gjennomslag for flere studentboliger, sier Sara. Jeanine går litt lengre: – Det er tragisk at man ikke har fulgt opp Soria Moria-erklæringens løfter om 1000 til 1200 boliger i året, sier hun, samtidig som hun retter kritikk mot det private markedet: – Utleieboliger er ofte dyre og i dårlig standard. Vi vil starte et prosjekt med Husbanken og regjeringen hvor vi vil satse på billige utleieboliger for ungdommer. Disse vil være konkurransedyktige med det private marked og forhåpentligvis bidra til å presse ned prisene.

Sigurd Langseth fra RV mener sosial boligbygging er et fremmedord i Tromsø kommune. – De som styrer markedet i byen har vist gang på gang at de ikke er interessert i å bygge billigere boliger, sier Sigurd. – Her må kommunen ta ansvar for utbygging, fortsetter han.

Magnus fra Høyre og Adrianne fra FrP er også enig i at det må bygges flere studentboliger. – Jeg håper også private aktører vil se nytten av å gi studenter i byen gode tilbud, sier Magnus. Avslutningsvis kommer kandidatene med en oppfordring til alle studentene i Tromsø: – Bruk stemmeretten din 10. september og godt valg!

STUDENTENE DRAS MOT FLØYPARTIENE

INGEN ØKNING: Marcus Buck, valgforsker ved Universitetet i Tromsø, tror ikke på noen økning i deltagelsen ved årets lokalvalg.

TEKST MAGNUS AAMO HOLTE
FOTO JØRN NORMANN PEDERSEN

Sentrumpartiene blir taperne hvis dagens ordning endres slik at studentene kan stemme ved kommunene de studerer i. – De ytterste høyre- og venstrepartiene vil nok dra flest studentstemmer, mener valgforsker Marcus Buck.

Marcus Buck, førsteamanuensis i statsvitenskap og valgforsker ved Universitetet i Tromsø, spår at den lave valgdeltagelsen vil fortsette også ved årets kommune- og fylkestingsvalg. Mens deltagelsen i 1961 var på 81 prosent, var det kun 61 prosent som brukte stemmeretten sin i 2003. – Dette er en fortsettelse på den trenden vi har sett de siste tjue årene, hvor deltagelsen ved valg, da spesielt lokalvalg, har gått jevnt og trutt nedover, forteller Buck.

Nasjonale trender i Tromsø

Mens det i mindre kommuner og tettsteder er mer tilfeldige localsaker som står på den politiske dagsorden, er det mer eller mindre de store nasjonale kampsakene som preger valgkampen i de større byene, også i Tromsø. – I Tromsø slår de nasjonale politiske trendene inn for fullt. I tillegg til de tradisjonelle sakene er også de politiske konstallasjonene stort sett de samme. De borgerlige er differansiert på

samme måte i Tromsø som på nasjonalt plan, hvor eksempelvis KrF og Venstre ikke vil ha noe med Fremskrittspartiet å gjøre, utdyper Buck.

Studenter uten stemmerett

En av de politiske sakene som har preget media den siste tiden handler om at studenter som studerer utenfor sin hjemkommune ikke har stemmerett i den kommunen de studerer i. Studentene melder sjelden flytting til folkeregisteret, da de vil miste reisestipendiet sitt dersom de gjør dette.

– Dette fratrar studentene politisk makt og i mange kommuner, som Tromsø, vil en endring i denne valgordninga kunne fått politiske konsekvenser, sier Buck og fortsetter: – I tillegg ville studentene fått sterkere politisk slagkraft utad, noe som politikerne måtte ha tatt hensyn til i større grad.

Han påpeker videre at det ville være veldig vanskelig for de enkelte partiene å tale mot en slik endring i valgloven. – Det er veldig vanskelig å prøve å nekte folk medbestemmelse på det stedet de bor på. Man kan ikke nekte folk stemmerett.

Trekkes mot fløyene

Studenter og grupper med høyere utdanning har hatt en større deltakelsesprosent enn grupper med lav utdanning de siste årene. – Høy utdanning er lik høyt ønske om deltakelse, mener Buck.

Tradisjonelt har også studentene stått lengre til venstre enn den øvrige befolkningen. Dette er imidlertid i ferd med å endre seg, mener Buck: – FrP har gradvis vunnet større oppslutning blant de unge, også blant studentene. Det som iallefall er sikkert er at sentrumpartiene, spesielt KrF og Senterpartiet, ville tapt totalt sett dersom alle studentene i Tromsø hadde stemmerett i Tromsø, mens SV, Venstre og FrP ville fått litt større del av stemmene.

Den samme trenden ville vi nok også se på det nasjonale planet dersom dagens valgordning endres, mener Buck. – Mens RV, SV, Venstre og FrP ville sanket litt flere stemmer lokalt enn ellers over hele landet, ville det eneste stedet Senterpartiet kunne sanke flere stemmer vært blant studentene på Landbrukshøgskolen på Ås, ler han.

SARA H. JAKLIN, AP (23)

Plassering: 6. plass
Studerer: Jus
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 4.
Hvem er ditt politiske forbilde: Besteforeldrene mine, sosialdemokrater av den gamle sorten.
To kampsaker: 1. Flere studentboliger. 2. Bedre markedsføring av Universitetet og Høgskolen i Tromsø.

JONAS EILERTSEN, VENSTRE (23)

Plassering: 2. plass
Studerer: Statsvitenskap
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 6.5.
Hvem er ditt politiske forbilde: Bill Clinton
To kampsaker: 1. Gratis buss første måned. 2. Traineeordninger for studenter.

Sigurd Langseth (22), RV

Plassering: 3. plass
Studerer: Historie
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 1.
Hvem er ditt politiske forbilde: Robin Hood.
To kampsaker: 1. Bygge flere boliger og få tukt med de useriøse elementene i byggebransjen. 2. Gratis buss.

Magnus Mæland, Høyre (23)

Plassering: 6. plass
Studerer: Lærerhøgskolen
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 9.5.
Hvem er ditt politiske forbilde: Mamma
To kampsaker: 1. Pub på campus. 2. Flere studentboliger, enten i privat eller offentlig regi.

Adrienne Kristensen (21), FrP

Plassering: 6. plass
Studerer: Religionsvitenskap
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 8
Hvem er ditt politiske forbilde: Margaret Thatcher
To kampsaker: 1. Eldreomsorg. 2. Skolepolitikk.

Jeanine Ringstad (24), SV

Plassering: 3. plass
Studerer: Fiskerifag
På en skala fra 1 til 10, hvor 1 er ytterste venstre og 10 ytterste høyre, hvor vil du plassere deg selv: 2.
Hvem er ditt politiske forbilde: Mahatma Ghandi.
To kampsaker: 1. Miljø. 2. Distriktpolitikk

EIN GOD DAG

TEKST SIRI GASKI/INGE STEINE
FOTO TORA ALEXANDERSEN

Dag Solstad hatar fotball, folket og FrP, og ser fellestrekk mellom seg sjølv og katta si.

At Dag Solstad er ein merkeleg mann, det kan ingen komme frå, og at han i allefall delvis gjer det med vilje er nok heller ikkje so langt frå røynda. Men so har vel ein mann som debuterte – i alle fall litterært – i 1965 hatt ganske god tid på å etablere sin offentlege person. Han mumlar til svar, snakkar gjerne med handa for munnen, og om eit spørsmål verkar uinteressant let han rett og slett være å svare på det.

Det hjelper nok heller ikkje at når Utopia møter Solstad, klokka fire på ettermiddagen, so har han ikkje fått noko å ete sidan sju på morgonen.

- Eg har prøvd å få ete, men det er jo ingen stad man får mat her, det er bare sånn der Celsiusmat, det var ein utestad i Oslo på 90-tallet, dei serverte berre tull, gratinerte blomkål og mat for unge piker. Eg et gjerne maten frå den staden eg kjem til, og om eg sit i Oslo, so er det ikkje italiensk mat eg vil ha, og i alle fall ikkje i Tromsø.

”-Eg trur ikkje det er noko i mitt forfatterskap for unge, umodne menneske.

- Kunne godt solgt mindre

Etterkvart får Solstad stilla svolten og me går over til å snakke om tida han hadde som lærar i Kabelvåg og Ibostad tidleg på seksti-tallet, og Solstad fortel at då han kom tilbake til Oslo “og nordlendingane byrja mase og skryte av Nord-Noreg og alt dette her til meg, so sa eg berre ikkje kom her og mas om Nord-Noreg til meg, for eg har budd der i mitt vaksne liv. Og når eg kan velje kvar jeg vil bo, så har eg budd i Nord-Noreg og det er meir enn de har gjort. [latter] For de flytta derifrå med ein gong de flytta frå foreldra dykkar.” Utopia dristar seg fram med at det kanskje er enklare å være forfatter i Oslo og deromkring, og angrar brått på det, når Solstad ser ut som om det er det dummaste han har høyrte på veldig lenge.

- Det går heilt greit å være forfatter i Nord-Noreg, men mange trur nok det er avgjerande å bu i Oslo om ein vil gjere karriere. Ikkje det, ordet karriere fantes ikkje då eg debuterte, det er noko ein har funne på seinare, det var meir avslappa den gongen. Eg var ikkje so veldig nervøs, ein skulle jo ha det litt moro óg.

Var det enklare å debutere som forfatter då enn no?

- Nei.. [lang pause] Ja, det tror eg nok, jaudå, det er klart, det er jo vanskelegare å få merksemd no, for det er mange fleire som skriv og sånt, men... Eg solgte 400 eksemplar av mi første bok, eller, av mine tre første bøker. Og den siste som eg solgte 400 eksemplarer av, den kom i niogseksti, den vant eg Kritkarprisen for og vart nominert til Nordisk Råds litteraturpris, so ein skulle tru at det førte til absurd auka sal, men neidå.

Ein må kanskje vinne Riverton-prisen for at det skal føre til auka sal..

- Ja, men no er eg ikkje so interessert i sal lenger, eg kunne godt solgt mindre for min del.

Det er vel ikkje so mange forfattere som ville sagt det?

- Jau, veldig mange, dei fleste skikkelege forfattarar ville seie at dei vil ha mindre sal.

Men det hjelp vel kanskje på å selge fleire bøker?

- Ja, for då kan ein konsentrere seg om noko anna, og om å skrive, arbeide.

Korleis er det med klisjeen om at forfattarar treng mykje dramatikk i liva sine for å ha noko å skrive om?

- Nei, det held å ha overlevd barne- og ung-

domstida, det held lenge det. Eg les aviser og det held i massevis, eg sit som oftast og ser i veggjen, og då sit ikkje eg og tenkjer på min barndom og ungdom altso, det har eg aldri skreive om, barn og ungdom, men ja, eg sit og ruger.

So då er det ikke sånn at du sit og tenkjer ut kva du skal skrive om?

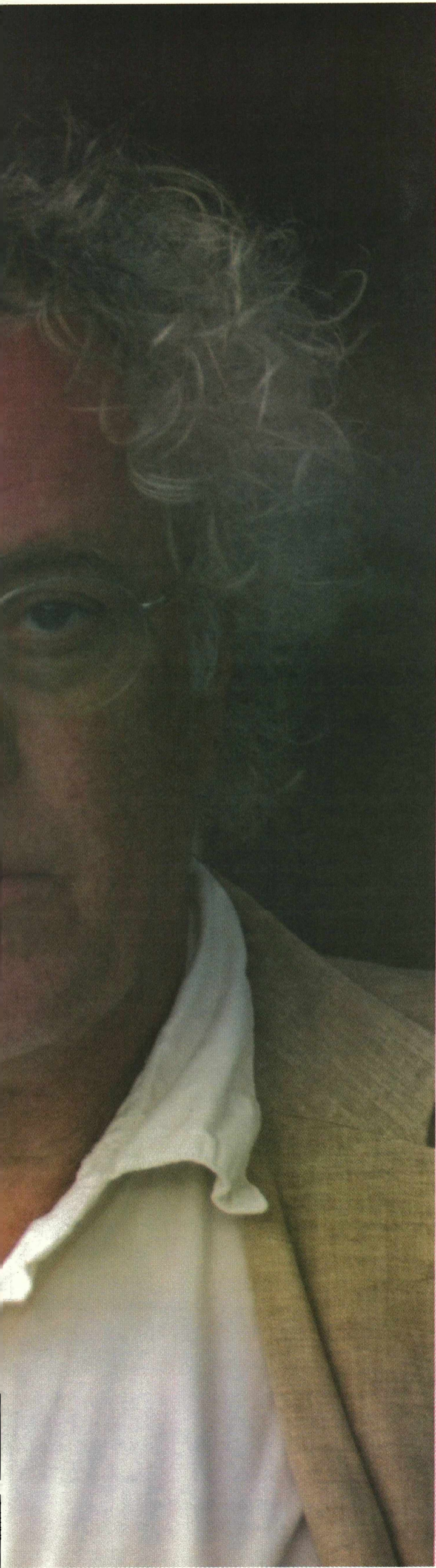
- Nei, eg er som katta vår, den sit stort sett og ser på kjøleskapet og undrast over kvifor det ikkje opnar seg. Det gjer eg óg egentleg, sit og lurar på om det er krem der inne.

Kjær- og Solstad

Solstad har nylig i eit intervju i Klassekampen fortalt om skilnaden på å lese Hamsun som tenåring og å lese Hamsun no, so me spør om han tykkjer hans eige forfatterskap høver seg best for 20- eller 60-åringar.

- Eg trur nok at nokon og tjue passer veldig godt til å lese mine bøker, men ein bør nok ikke lese det før man er tjue. Det vert litt for langt i frå, eg trur ikkje det er noko i mitt forfatterskap for unge, umodne menneske. Men eg har hatt mange lesarar i midten av tjueåra, og det er jo den mest nyfikne alder, fra tjue til tjuufem.

Personleg har eg ein kanon over bøker eg skal lese ein vakker dag, med Solstad, Kjærstad, andre forfattarar på -stad, samt ein haug daue rusarar.

- Du må ikkje lese meg og Kjærstad samstundes. [...!]

Skal eg lese deg eller Kjærstad først?

- Eg skal ikkje seie noko morosamt om Kjærstad. [latter] Les oss samstundes du, ei halv side av kvar. Kjærstad er so glad i poeng. Neidå, du les meg sikkert, det er ikkje så farleg, so lenge du er over tjue. Tenåringar har nok med å telle kvisane sine, det er so jævlig mykje ein må bli ferdig med.

Fotball og dop

Her blir det ein liten pause, me må ut for å ta bilder og Solstad vil røyke litt. Når me set oss ned att - på hotellrommet hans [!] - spør me om VM-bøkene han skreiv saman med Jon Michelet og kva forhold han har til sport.

- Eg har slutta å følgje med på sport, kva pokker er grunnen til at folk ikkje skal få dope seg om dei først skal sykle opp og ned på Pyreneene i tre veker?! Pokker, kvifor skal ein ikkje

jo knapt nok budd i Sandefjord, og i allefall ikkje etter at jeg ble gamal nok til sjølv å velje kvar eg vil bu.

- Bytt ut folket

Når det lille eksplosjonsarta utbruddet e over endrar me raskt tema, sjølv om me i et terkant innser at valkamp og politikk ikkje va det ideelle å spørre om - for no blir det berr verre.

No er det jo valkamp, kva sak skulle du ønskj politikerne fokuserte på?

- Nei, eg blandar meg ikkje opp i det, eg. On eg var politkar, so ville eg gjort krav på ei nytt folk. Folket må bytast ut. Eg veit ikkj kva ein treng, folk klagar over politkarane, o eg veit ikkje om dei har vorte so mykje verre men folket, folket er har vorte so mykje verr at det er heilt sjukt altso.

Kva tykkjer du er det verste?

- Det verste? Då oppslutninga i Tyskland va på sitt høgaste hadde dei trass alt berre 30% i motsetnad til det Hagen-partiet. Korleis e oppslutninga i Tromsø? Rundt 20-30%.

”-Eg drikk som ein svamp, eg har ikkje hatt ein edru dag sidan eg var 16 år.

det då, då stiller ein jo likt óg. Det er heilt vanvittig, hykleri.

Ein burde kanskje ha reine dop-VM?

- Kva er det som er galt med doping då? Kan det være ein sånn idé om at idrettsfolk skal være forbilder for ungdommen, det er jo heilt vanvittig. Kunstnarar, skal dei være førebilete óg? Eg drikk som ein svamp, eg har ikkje hatt ein heilt edru dag sidan eg var 16 år.

Folk har vel kanskje gitt opp håpet om at kunstnarar skal være førebilete...

- Ja, då burde man gje opp det samme med tanke på idrettsutøvarar óg då.

Du har altså vendt eit kjærleiksforhold til sport

- Og seier ikkje det nok? Tyskland kan jo i allefall unnskuldast med at dei hadde bak seg eit jævla økonomisk rot der pengane hadd mista all verdi. Det er ingenting i det norsk samfunn som gjer at oppslutninga kan sam anlignast. Kven er det som er ordførar i Tromsø no, er det fortsatt raude-Herman? Kallas han det endå?

Av og til.
[latter]

Har du nokon siste appellar du vil komme me til studentane?

- Eg har ingen appellar, eg er for gamal ti sånt. [latter]

I det me har gått ut av hotellrommet og steng

”-Då oppslutninga i Tyskland var på sitt høgaste hadde dei trass alt berre 30%, i motsetnad til det Hagen-partiet

om til hat?

- Ja, men det er so jævlig, eg sit og held med Sandefjord, som er samensatt av fyllesjuka finnar og halvgamle svenskar. Eg må innrømme at eg følgjer med, men eg har ikkje nerver for sånt lenger, so no orkar eg ikkje meir av det eigentleg. Folk som kjem frå dårlege fotballmiljøer, som Sauda og Odda og sånt, dei er heldige, for då kan dei sjølv velje kva lag dei vil halde med, i motsetnad til meg, og eg har

døra bak oss opnar den igjen, det evigbustet håret og resten av hovudet til Solstad stikk u og han seier ”eg kom på ein historie til, meir den får de ikkje lov til å trykke.” So da gje me ikkje det, noko må vel sjølv renommert forfatarbohemar få ha for seg sjølve og tr utropistar.

KALDFJORD – EI BYGD Å KOMME TILBAKE TIL

TO TØFFE KARER: Hyggelig med gratis mat. Særlig når den er god. Utopia blir oppvartet av Arthur Nilsen (tv.) og co.

TEKST SIGRIVD M. HOHLE
FOTO MARIUS HANSEN

Det der er Tord, fetteren min, som står og synger. Der er noen av onklene og tantene mine, og dette er naboenta. Kaldfjord er et sted hvor alle kjenner alle, sier Ragnhild Stenersen.

Bygdefest

Vi har funnet veien til Kaldfjord, ei lita bygd 15 minutters bilkjøring unna Tromsø. Den årlige Kaldfjorddagen har samlet store deler av bygdas innbyggere til både kakebakekonkurranse, kjerringbæring, smak og salg av lokale produkter, potet-skyting, båttur til fiskeoppdrettsanlegg og annen bygdemoro.

Blant bodene finner vi Arthur Nilsen i det lokale kjøttproduksjons-selskapet AronMat. Mens folk får smake på spekematen slår Nilsen av en prat

med alle som stikker innom, det er tydelig at de fleste er kjente fjes. Alle smaksprøver kommer fra lokale råvarer, og Nilsen kan skryte av at AronMat er de første i Europa med zip-lås på spekematpakningen. Det beste med Kaldfjord er at det

imponerte over at Kaldfjorddagen har greid å trekke til seg folk helt fra den andre siden av dammen. Det viser seg at de ikke bare er gjennomreisende, men at

"Plassen har en dyp historie en ikke føler på samme måte i byen

ligger så nært byen, men samtidig ikke er sårbart for trafikk, støy og forurensning. I tillegg har vi all den flotte naturen med jaktterreng, fiskevann og fjell, lokker Nilsen.

Best på natur

Ved en stand som selger nordlysbil-der treffer vi på Ignacio Chapela og Lisa Thompson fra California. Vi blir

de faktisk er bosatt på Kaldfjord og at Chapela er biologiprofessor på Universitetet i Tromsø. Det Chapela trekker fram som det viktigste ved Kaldfjord er det naturlige forholdet mellom bygd og natur, noe han beskriver som helt unikt.

KJÆRLIGHET: Ragnhild Stenersen elsker Kaldfjord, og en som bor der.

FRA BERKELEY TIL BYGDA: Vi hører engelsk og finner ut at det er Ignacio Chapela og Lisa Thompson som står bak. Naturen dro dem til Kaldfjord.

ENKEL OPPSKRIFT: Ett stk. kjerring, en klype vilje og vips, kjerringbæring. Prøv å komme først til mål.

Dessuten mener han plassen har en dyp historie en ikke føler på samme måte i byen. Chapela og Thompson sier de har blitt godt mottatt av lokalbefolkningen, men gleder seg til å bli kjent med flere.

Finner tilbake

Ragnhild Stenersen (22) vektlegger i likhet med Nilsen og Chapela naturen som det flotteste med hjem-plassen.

- Du flytter ikke til Kaldfjord hvis du

rig forlater ofte Kaldfjord-ungdommen hjem-plassen for å utvide horisonter. Ragnhild forteller at det ikke er flust av barndomsvenner som bor på Kaldfjord akkurat nå, men hun tror de fleste vil vende nesa hjem-over med tida, når studier og reiser er unnagjort.

Det var typisk nok mens Ragnhild bodde borte at hun ble interessert i friluftsliv og jakt, som er blant Kaldfjords spesialiteter. Nå har hun tatt jegerprøva og gleder seg til rypejakt

Lite jantelov

- Nei, janteloven er ikke sterk her, ler Ragnhild til spørsmålet. Hun beskriver folk fra Kaldfjord som kreative og evnerike folk som vet hva de er gode for og bruker det de kan. Mens byens karrierejag og stress er ikke-værende her på Kaldfjord, står en kjerne av initiativlyst og kreativitet igjen.

Det er vanskelig for Ragnhild å komme opp med noe negativt ved hjem-

ble lagt ned en tid tilbake.

På spørsmål om hvorfor Ragnhild valgte å komme tilbake til Kaldfjord etter farting ute, blir hun lattermild. Etter å ha listet opp all familien hun har her som viktige faktorer, kan hun fortelle at hun har pleid å være blant de som drar langt bort på jakt etter de beste gutta, i motsetning til mange som finner kjæreste hjemme på Kaldfjord. Men etter å ha sjekket ut fjerne jaktmarker endte hun opp med å finne seg kjæreste fra Kaldfjord selv, og må nå tåle litt mobbing fra folk fra hjembygda.

- Æ skjønnte ikkje koffor folk ikkje kunne være litt mer kreative når de skulle finne seg kjæreste. Æ skulle no ikkje bare springe over haugen for å finne mæ en mann. Men sånn gikk det no.

”- Det er fint å farte litt fram og tilbake, få litt perspektiver og se verdien av å bo her

kommer til Tromsø for å feste. Men for klatre- og friluftinteresserte er det fantastisk her. Innsjøen Ersfjord og fjellet Blåmann er eksempler på lokale naturperler.

Ragnhild har bodd borte fra Kaldfjord i fem år, men har nå flyttet hjem igjen til bygda for å studere bedriftsøkonomi på Høgskolen i Tromsø. Som i bygde-Norge for øv-

i høst.

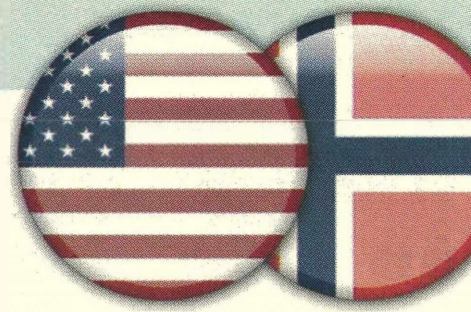
Det er fint å farte litt fram og tilbake, få litt perspektiver og se verdien av å bo her, reflekterer Ragnhild. Få Tromsø-studenter som ikke er fra Kaldfjord opprinnelig velger å bo her i studietida, men Ragnhild har hørt om et par stykker som har valgt plassen som studentbosted uten tidligere tilknytning.

plassen, og etter mye ”Ka det sku være...” nevner hun til slutt den dårlige bussforbindelsen. - Hadde det gått flere busser hit kunne det blitt mer attraktivt for folk fra andre steder å dra hit også, i tillegg til at det hadde vært enklere for oss som bor her. Ragnhild synes også det er synd at det ikke lenger drives landbruk på Kaldfjord, etter at siste gårdsbruk

FAKTA

Kaldfjord: Tettsted i Tromsø. Ligger på Kvaløya, innerst i Kvalfjorden
Innbyggertall: 764
Areal: 0,75 km²
Kilde: Wikipedia

EIN PILLE ALASKA

TEKST OG FOTO INGE STEINE

Fersk på universitet er Katrina Hewitt frå Anchorage. Tjueåringen studerar til vanlig farmasi i USA, men i Tromsø har ho kasta seg ut i samfunnsviten-skapen. -Fordi det er ein bra måte å sette seg inn i Norge på og fordi ein finn undervisning på engelsk der, forklarar ho.

Overgangen frå Alaska har gått greit. -Klimaet er mykje det samme, men livsstilen er annaleis; ein ser mange fleire folk som går eller sykklar, seier Hewitt. Vidare skryt ho av busstilbodet: -I Anchorage går det få bussar, men her går dei ofte og til ein rime-lig penge. På spørsmål om skilnader mellom nordmenn og amerikanarar svarar ho at førstnevnte nok er i bedre form og truleg har bedre stil. Eg spør om ho har merka seg nokon kuriositetar. -Folk bruker veldig my-

kje mobil her, er svaret. -So et ikkje folk noko serlig ute, men lagar hel-ler mat heime. Kaffikoppene skil seg også ut. -Her er dei små, seier ein lattermild Hewitt, som gestikulerar fram den amerikanske normen.

På ski til Norge

I Alaska har Hewitt vokse opp med ski på beina og ei stor friluftsinteres-se. -Grunnen til at eg kom til Norge er at eg traff mange nordmenn på skiturane mine, fortel amerikana-ren. -Dermed fekk eg eit inntrykk av at alle nordmenn gjekk på ski, klatra eller gjekk i fjellet, humrar Hewitt. Etter kort tid på norsk jord fekk stu-denten forhørt seg litt og vips var illusjonen brutt. -Etter å ha snakka litt med folk, gjekk det raskt opp for meg at slett ikkje alle går på ski, seier Hewitt. Hennar stereotypiske nordmann, alltid ikledd turklede og på evig vandring, har ho heller ikkje sett so mykje til. Sjølv har Hewitt al-

lerede tatt seg fleire turar, men no er det kanskje ikkje fullt so overas-kande å treffe på nordmenn. -Hei-me i Alaska bruker folk å seie hei når ein treffast på stien, her seier dei in-genting, men smilar tilbake, forkla-rar studenten. Dette tar oss tilbake til veien. -Dei er veldig smale her og det er rart at folk berre kan gå ut i vegen utan vidare, meiner Hewitt. Tilslett kjem me inn på eit urnorsk fenomen, som ikkje heilt har slått an der ute: - For to år sidan fekk me ei rundkjøring i Anchorage, alle blei sure og ingen vil ha den, ler Hewitt.

FRISKUS: KATRINA HEWITT

LOVENDE START

TEKST INGVILD BUHAUG

Overgangen Tromsø - Cali-fornia var ikke så voldsom som den kunne vært, med den fantastiske sommeren vi har hatt i år. Jeg ble likevel grundig solbrent de første dagene. Siden jeg kom for to - tre uker siden har det vært overskyet én dag. Faktisk har det vært et varmt år også her i San Francisco og på BART (Bay Area Rapid Transit) oppfordres vi til å slå av vannet når vi pusser tennene og dusje litt kortere.

Men ingen ser ut til å bry seg så mye om tørken og i Fremont er det grønt og frodig. Sprinklerne som står på i timevis hver dag sørger for det. Hagene er velstelte med formklippede busker og kortklippede gressplener. Et av husene jeg passerer hver dag er faktisk omkranset av kunstgress, uten tvil en løsning som er både tids- og vannbesparende.

Fremont ligger et godt stykke unna

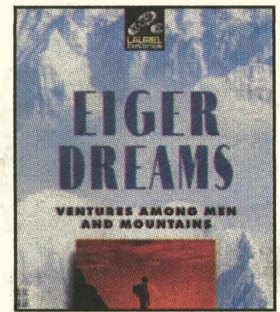
Berkeley og Campus, men å finne ett rom med mer sentral beliggenhet har vist seg å være vanskelig. Boligmarkedet er sprengt nå rett ved semesterstart, og det er ikke visninger man går på, det er audition. Ofte blir man bedt om å fylle ut mer eller mindre fantasifulle søknader med opplysninger om interesser, drikkevaner, seksuell orientering, inntekt og et par referanser. Det er utleiers marked, og det vet de å utnytte.

På craigslist.org, som er det viktigste forumet for boligformidling, finner man flere eksempler på at utleierne kan, og vil, be om hva som helst. Et rom ble tilbudt under forutsetning av at leietaker forlot området i tidsrommet fra elleve om formiddagen til fem om ettermiddagen, siden utleier hadde hjemmekontor. Ordningen gjaldt alle ukedager, uten unntak, og leietaker kunne ikke være på rommet sitt selv ved sykdom. En kvinne søkte leietaker til soverommet i leiligheten sin. Selv ville hun bo på stua sammen med en kame-

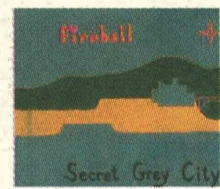
rat. Hun presiserte at hun og "Mike" bare var venner, men de praktiserte yoga og universell kjærlighet og søkte en fordomsfri leietaker som ville være komfortabel med hobbyen deres. En mann søker likegodt etter en kvinnelig leietaker i bytte mot seksuelle tjenester og litt husarbeid.

Flere av de norske studentene jeg har møtt - og det er mange av oss - har valgt å gå sammen om å leie et hus. Selv har jeg klart å kapre et rom i et lite kollektiv på grensa mellom Oakland og Berkeley. Her er sprinkelanlegget byttet ut med slitne sofaer og trebente stuebord. Trappa er dekorert med tomme ølflasker og på hjørnet står unge menn med store klær som har sykler og sikkert også andre ting å selge. Deler av Oakland går for å være farlig, spesielt nattetid, men det er også et kunstnerisk område. Mine samboere har flyttet hit fra Austin i Texas og er tro mot sin hjemby. De har trommesett og instrumenter i kjelleren. Jeg tror det blir et fint semester.

ANBEFALT

Litteratur: John Krakauer - vilt og vakkert. Into the Wild og Eiger Dreams anbefalst.

Musikk: Den lokale helten Willis Fireball er i alternativ/folksjangeren. San Franscobandet Michael Franti and Spearhead spelar ei blanding av pop, rock og reggae.

Calzones!

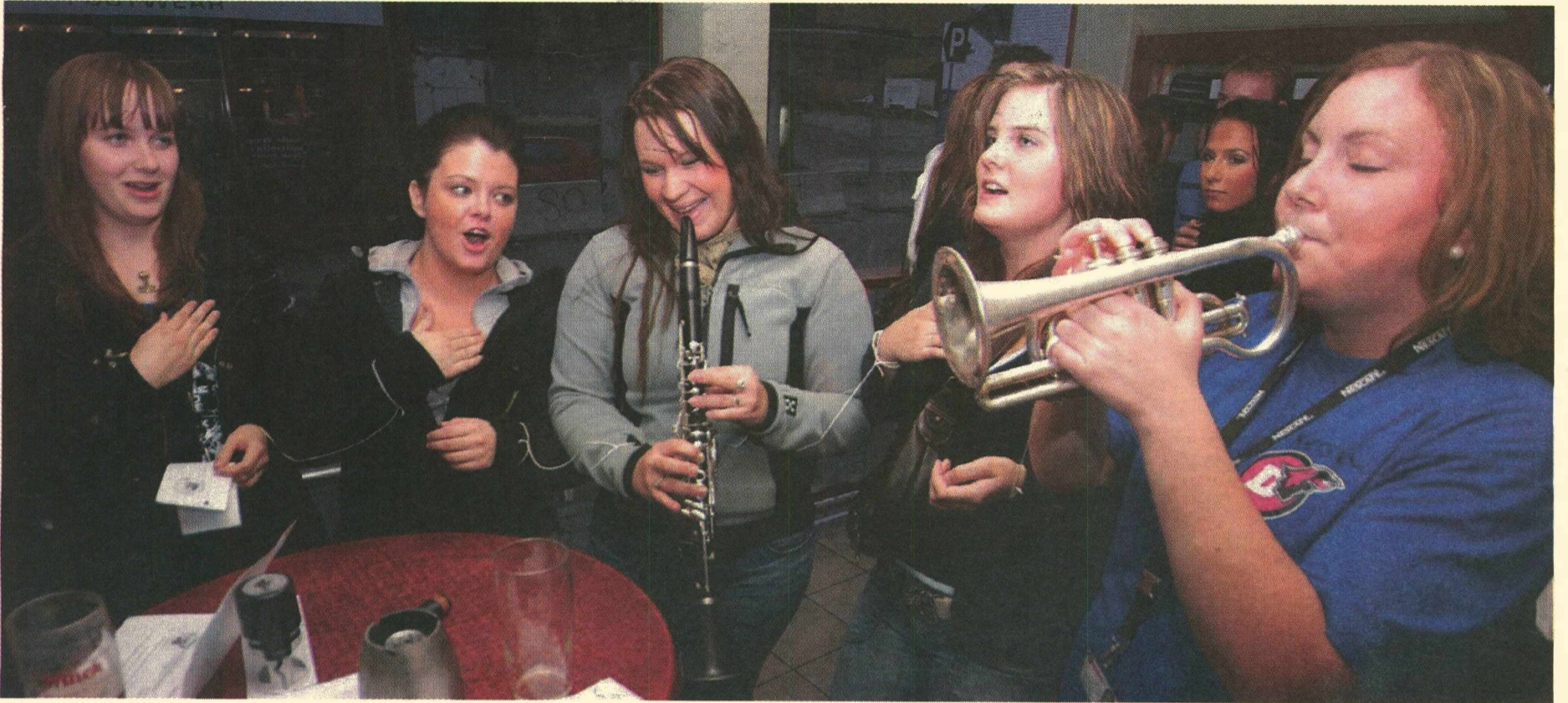
This is one of my favorite easy recipes. All you do is make a simple bread/pizza dough and fill it with your favorite pizza toppings. You can also make a large batch of dough in advance, and freeze it in single portions. Then take a piece of dough out of the freezer and a few hours later it will be ready to fill, cook and enjoy!

I am sure you all know or have access to a simple bread recipe. I would recommend using a recipe with the ingredients of water, salt, flour, yeast and olive oil. Nothing fancy. Prepare the dough, then roll into a circle about a centimeter or less thick. Now put whatever toppings you like on half of the dough. Meat, cheese, veggies, fresh herbs are good too- whatever you like. Be sure to leave room around the edges to fold the dough over. Take the side of dough with no toppings and fold in half, over the toppings. Press the edges well so that they stay together while cooking. Bake at 200° C for 15-20 minutes or until the top is brown. Be careful not to eat too fast because the inside will be hot!

STUDENTSAMFUNNETS CAFÉ BODEGA.
HØY MUSIKK - LAVE PRISER!
ÅPEN HVERDAGER 12.00-18.00.
DU FINNER OSS I TEORIFAGBYGGET, HUS2, PLAN 1.

NYE VENER MED TETTE BAND

OMPA TIL DU DØR: Frå venstre: Elisabeth Lie, Renate Lind, Nora Nathasia Gabler, Johanne Olsen og Kjersti Ronold.

TEKST TALE SEVERINA HALSØR
FOTO MARIUS HANSEN

Dei fleste er nógde med å dele ei øl eller to på gruppa, medan andre tolkar reglementet dit at alle må drikke ei kvar. Desse laga har ein tendens til ikkje å komme i mål.

Kvart år ved semesterstart blir ferske studentar innvigde i utelivsbyen Tromsø gjennom den tradisjonsrike Lysløypa. Utopia var fluge på veggen då fem jenter skulle i ilden.

Etterkvart som klokka nærmar seg avsparket på den alltid like populære lysløypa blir Driv stadig meir tettpakka. Tonnevis av spente førstårsstudentar med stramme fletter og etterbarberingsvatn, står tett i tett, nokre ser sjenert ned i bakken, medan andre kurerer nervane med å få i seg nokre øl, ikkje det at dei kjem til å trenge det, fulle skal dei bli snart nok uansett. Fadrane virrar i kring som småfuglar i sine farga t-skjorter og prøver å finne sine kjuklingar i alt virvaret. Dei tre fadrane i blå t-skjorter klarar etterkvart å samle det som måtte vere av lærarskulestudentar og startar å dele inn i lag. Det bør ikkje vere reine gute- eller jentelag meiner dei. Men dei har berre to gitarar i hatten, og så altfor mange jenter.

- Får vi velje grupper sjølv? roper ei av studinene.

- Nei, det er det vel ikkje nokon vits i, du skal jo bli kjend med nye folk, svarar fadder Kjersti Ronold pedagogisk. Men kabalen kan ikkje gå opp, og Kjersti tek avgarde mot byen med fire samanknytte jenter og ein lapp med oppgåver i handa.

- Det her blir råartig, roper ei av jentene ekstatisk. Men i det vi passerer ei gruppe med berre gitar føyer ho stille til:

- Men det hadde vore artig med litt fleire gitar, og sender eit lengtande blick etter ingeniørspirene som har tatt ein annan veg.

Lysløypa er eit stort høgdepunkt under Debutuka og eit av arrangementa som trekkjer flest studentar. Då blir ferske studentar knytt saman med hyssing i lag på kring 6 personar, og oppgåva er å drikke øl på alle uteplassane i Tromsø. Dei fleste er nógde med å dele ei øl eller to på gruppa, medan andre tolkar reglementet dit at alle må drikke ei kvar. Desse laga har ein tendens til ikkje å komme i mål.

Johanne Olsen, Elisabeth Lie, Renate Lind og Nora Nathasia Gabler er alle førsteårsstudentar på lærarhøgskolen og har høge forventingar til kvelden som kjem.

- Målet er jo å vinne, seier Nora.

- Og at det skal bli like artig som alle seier det skal bli, legg Renate til.

Det er tydeleg at dette er noko er dei redde for å gå glipp av sjølv om jentene fryktar at det kan bli tungt.

- Pedagogikk-læraren min fortalde at lysløypa er ein tradisjon som går heilt tilbake til 70-talet, fortel Renate. Ikkje rart at forventingane er høge.

På Jernbanen sitt studentkorpset Ompagniet i bakhald med musikaliske utfordringar. Det ser mørkt ut for sigeren og gruppa slår seg ned i baren for å rådsla. Er det nokon som kan spele trompet eller klarinett? Det syner seg at dei fem samanknytte har fleire musikk-talent i blant seg og det blir feira med ein skål. Klare til å kaste seg inn i konkurransen om å spele ein kornett og handtere ein klarinett, får dei nok ein overrasking. Bartendaren har merka seg dei fem søte jentene, og kjem med gåver.

- Chris Cornell var innom her og la igjen nokre plekter, seier han smilande. Jentene går i fistel.

- Det her skal eg ta vare på som om det var hjertet mitt, sukker fadder Kjersti.

Dagen derpå

Neste morgon er gjengen sliten. Fadder Kjersti kan fortelje at kvelden bydde på større utfordringar enn å presse fram rustne tonar i ein kornett. På eit

tidspunkt innimellom dei 14 uteplassane måtte tida komme for at dei fem sambundne skulle på do.

Vi løyste det ved at den første i rekka fekk gå på do først og då den siste satt på do fekk den første vaska hendene, fortel Kjersti og legg til - Det var nok verre for gruppene med gitar, gutane treng jo henda litt meir...

Seinare trefte dei på Very Good Big Band, nok ei undergruppe av Studentersamfunnet. Også dei hadde med seg oppgåver jentene måtte løyse for å vere med i konkurransen om å vinne Lysløypa.

Dei var jævlig lett å bestikke, to øl og ein Jägermeister og så fekk vi ti av ti poeng, fortel Kjersti. Det er vel ikkje naudsynt å leggje til at det var mykje glas på det bordet.

Trass iherdig innsats synte det seg at det ikkje vart jentene frå lærarhøgskolen som vann, men det tok dei med stor ro.

- Dei som vann hadde veldig mange poeng. Det var eit dommarpanel som avgjorde kven som vann, og dei kunne ein kanskje bestikke, men vi la så ikkje så mye i det, det var jo ikkje det viktigaste, fortel Kjersti.

- Det var kult at vi fekk plektera til Chris Cornell, det ga eg ikkje fra meg til dommerane for å si det sånn.

GENIALT ELLER GRUSOMT?

TEKST JENS HARALD KIELLAND
FOTO MARIUS HANSEN

På en regntung høstkveld fredag 24. august skulle Chris Cornell og hans musikere avslutte det som skulle bli den første kvelden av den første Døgnvillfestivalen. Småbarnsfamiliene var gått hjem til sengs, Mira Craig hadde ristet seg av scenen og Kurt Nilsen hadde pakket

sammen sakene sine. Publikum var blitt våte på et regntungt Alheim stadion og alkoholen var begynt å gjøre sitt inntog for å holde oppe det som allerede var, skyhøy konsertstemning.

Sirkler av forventning

Rundt om scenen står folk i små sirkler og prater, om hva har de sett og hvilke forventninger de har til det de

skal se. Mange kjenner musikken til Cornell gjennom grungebevegelsen i rocken tidlig på 90 tallet og det Seattle-baserte bandet Soundgarden. Andre, gjerne yngre sjeler, kjenner han best som vokalisten i det nylig oppløste bandet Audioslave.

Du vet navnet mitt

Første sang han går ut med er en gammel slager. «Spoonman» fra Sound-

gardenklassikeren Superunknown fra 1994. Han følger opp med Audioslaveperler som «What You Are», «Like a Stone», «Be Yourself» og flere. Det var også mer Soundgardenlåter i vente som «Fell on Black Days» og «The Day I Tried to Live», for ikke å glemme «Black Hole Sun». Vi fikk også høre litt av hans solomateriale, den mest kjente og låten som kanskje fikk mest respons fra publikum var «You Know

I ENSOM MAJESTET: Chris Cornell drar på.

My Name» fra den siste Bondfilmen.

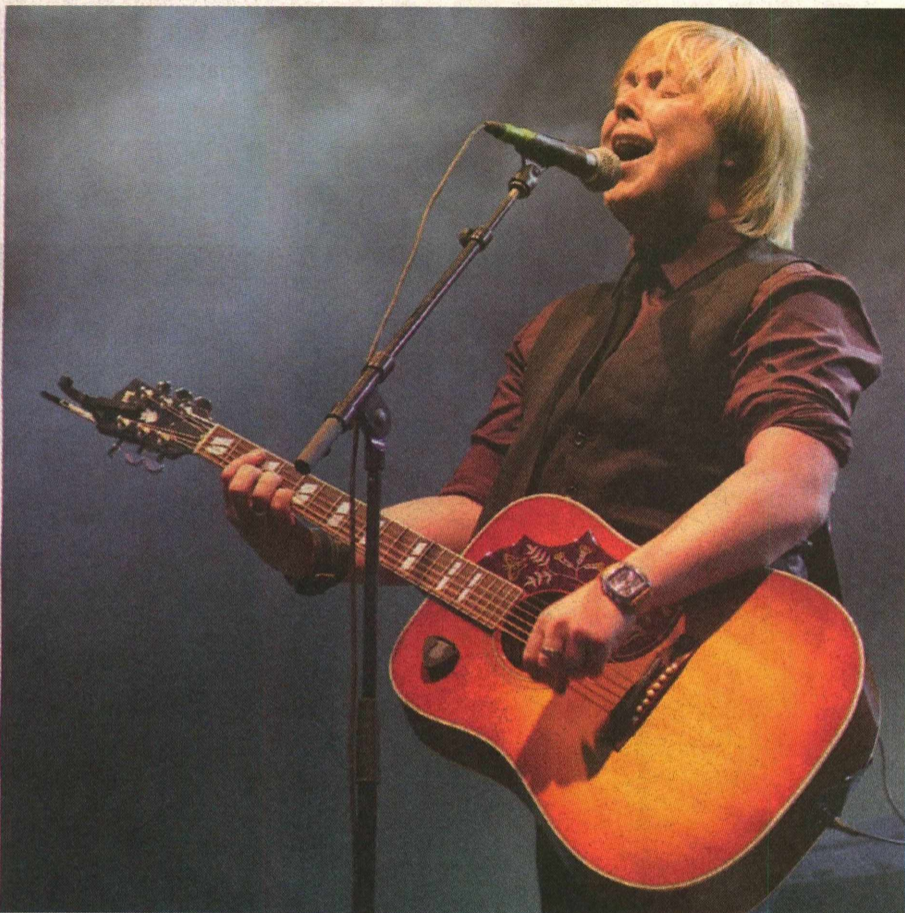
Tynn og ensom

Alt dette var vel og bra, men det var noe som manglet. Det ble rett og slett ikke det samme å se og høre sanger som for eksempel «Like a Stone», uten Tom Morello klore fast til en gitar oppe på scenen. Her blir det ganske enkelt litt for tynt. Cornell ble til tider ensom oppe på scenen selv med innleide musikere ved sin side. Det tynne og ensomme skulle ta turen ned til det triste og tragiske med en akustisk

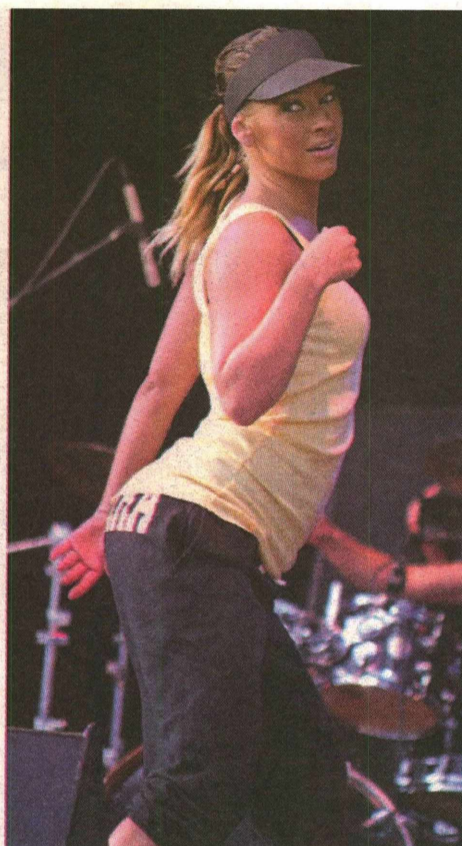
soloversjon av Michael Jacksons Billie Jean. For min del er dette noe av det mest smertefulle jeg har opplevd live av en artist jeg både respekterer og forventer så utrolig mye mer fra. Cornell sin konsert var på det beste genial, men på det verste helt grusom. Hvis den ferske solokarrieren skal nå samme høyder som suksessen han hadde med Soundgarden og Audioslave må kontinuitet på scenen gjenobres og materialet gjenoppfinnes, istedenfor å bare cruise på de tidligere bands triumfer.

Gigantisk

Det som imponerte meg mest denne kvelden var ikke det som gikk for seg på scenen, men alt rundt og alt det representerte, nemlig potensialet. Her har det vært 5-6.000 besøkende og konserter med relativt store artister. Men mulighetene Alfheim stadion har for å arrangere konserter med gigantband som drar tre, fire ganger mer mennesker er absolutt til stede. Kapasiteten og kunnskapen er der.

PUSH, PUSH: Kurt Nilsen presser.

RUMPERISTING: Mira Craig ristet på rumpen. Det gjorde i høyeste grad danserene hennes også.

LYSTIG LAG: Glade lakser fra Lofoten.

INGE STEINE
KULTURREDAKTØR

KULTURLEIAR

NYE TIDER, NYE VAL

Som ny i kulturredaktørstolen vil eg aller først takke Fritjof Eide Fjeldstad, som satt i den før meg. Vel blåst Fritjof, eg skal følge opp so godt eg kan. So til deg. Du er kanskje også ny? I so fall vil eg ønskje deg hjarteleg velkommen til Tromsø og semesterstart. Like hjarteleg til deg som har vore her ei stund, velkommen tilbake.

Det er noko spesielt med tida der ting er nytt, ei sitring som kun kan vare so lenge. Plutselig har tida gått over i kvardag, men du kan ikkje heilt slå fast når. Semesterstart er eit slik tid, særleg på hausten. Dette er tida der du skal stake ut kvardagen, samtidig som det er mange som vil gjere det for deg. Kven ein skal være bunnar alltid i valg og dermed gjeld det å finne ut kva ein vil. Dette gjeld sjølvstekt ikkje berre for studiene, men også tida utanom. Skal eg trene? Skal eg gå på konsertar? Skal eg bli aktivist? Skal eg danse? Skal eg være frivillig? Svara ligg og ventar, kanskje finn ein dei, kanskje ikkje.

Om Tromsø fortjener tilnavnet Nordens Paris er diskutabelt, men at byen har mykje å tilby er det ingen tvil om. Likevel, går ein utelivet nærare i saumane, ser man at det langt mellom dei, saumane altso. Restarantgruppen Holding (RGH) eig so godt som alle utestadar i byen, frå Blårock til Strøket. Det er då med ein viss skepsis eg noterar meg at selskapet dumpar ølprisane ut september. Slaget om deg har begynt. I ein kommentar til avisa Tromsø seier styreleiar Tony Winkler på Driv at han ikkje vil hive seg på ein priskrig. Driv har eit anna fokus, er meldinga. Ingen kan seie noko anna enn at studenthuset er ein viktig kulturinstitusjon i Tromsø. Like fullt gjer RGHs dominans i bybildet at selskapet i stor grad påvirkar kva utvalg og mangfald det er her i byen.

Å dumpe prisar er eit velkjent grep for marknadsdominerande aktørar. Tanken er at ein kan ta seg råd til kortsiktige tap, dersom dette medfører at konkurrentar, som ikkje har råd til det, blir pressa ut av marknaden. Slik sikrar ein seg ein endå større andel av marknaden og med det større inntekter. No spør det om dette er tilfellet her, men RGH vil neppe svekke sin posisjon etter dette stuntet. Dermed håpar eg at selskapet kjenner eit tilsvarande stort ansvar ovanfor oss som sørger for klingande mynt i kassa deira. Til sjuande og sist er det berre eit spørsmål. Kven vil de være, RGH? Eg kryssar fingrane for mangfald og tar ein skål for Driv so lenge!

KULTURKOMMENTAR

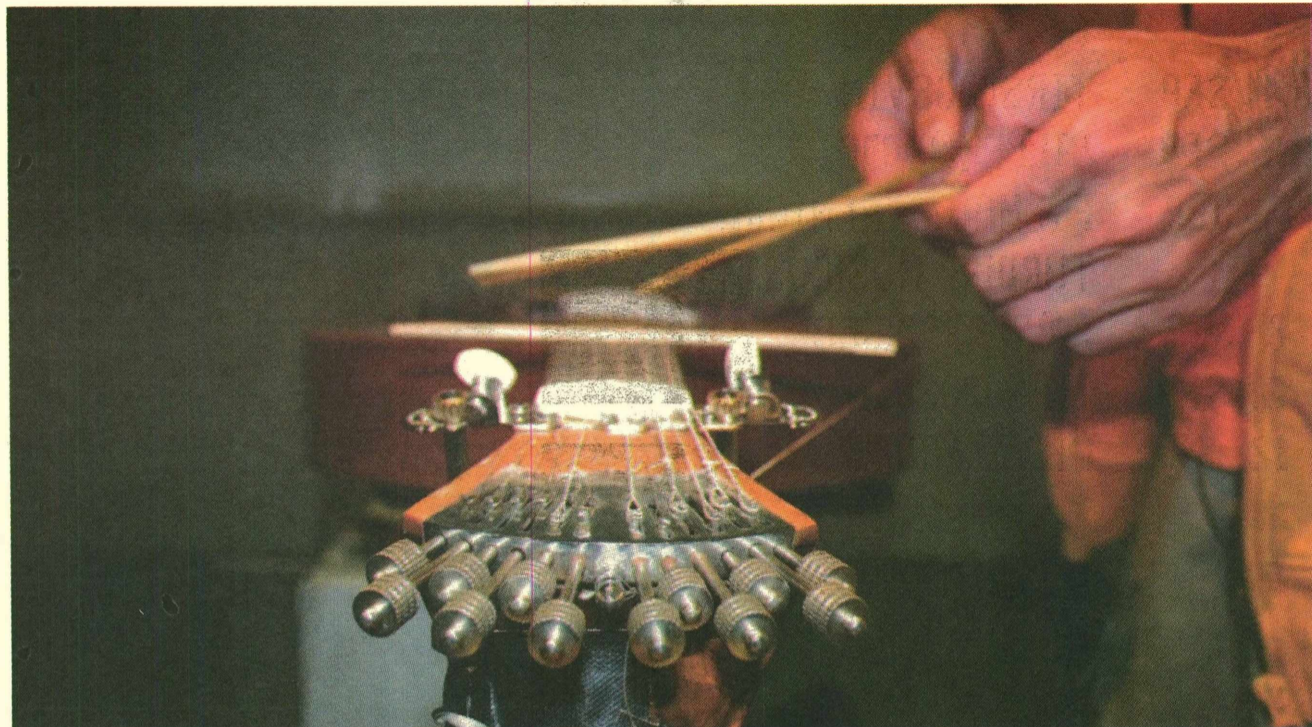
TEKST: SIRI GASK

PLATESUKK

Det kommer uten at jeg helt kan si hvorfor, det er bare en tanke som slår meg i hodet, plutselig tenker jeg "også kan jeg gå på Platebaren og se om de har...", og så slår det meg, igjen og igjen, at det kan jeg ikke. Jeg kan ikke gå på Platebaren, jeg kan ikke bla meg gjennom de to hyllene med ting på tilbud, jeg kan ikke lete i hyllene med alternative ting - du vet det er sært når til og med Platebaren har klassifisert det som alternativt - bla meg gjennom alt, bestemt på at jeg skal lete til jeg finner noe jeg vil ha. Jeg husker jeg fant Blonde Redhead, Songs: Ohia, men det var mer, og jeg bladde meg bestandig forbi CD-en med den lille gule lappen om dama med de store... svømmebrillene. Det tok ikke så lang tid å finne noe interessant, som regel var det heller en argumentasjonsrekke for ikke å kjøpe alt jeg kom over. Jeg kjøpte min første Ani DiFranco-CD der, den selvtitulerte, og husker fortsatt at jeg satt på bus-sen, på vei ut fra Giæverbukta da jeg hørte de første sekundene av "Both Hands", når jeg tenkte "det her, det her kommer til å vare", jeg fant Sleater-Kinney, Eileen Rose, Kelly Willis og Solex; jeg plukket opp en etter en av de musikalske idealene mine på Platebaren, og noen ganger så tror jeg at jeg fortsatt kan gjøre det.

Og noen ganger, når jeg sitter på Kaffe&Lars, som jeg ofte - som jeg som oftest - gjør, og ser en av dem som jobbet på Platebaren gå forbi, så har jeg lyst til å springe ut, ta tak i armen til vedkommende og si "jeg savner det, vet du." Selv om jeg antar at de ikke bryr seg, eller at de i det minste hadde syntes jeg var litt rar om jeg kom og sa noe slikt, men det får så være, tanken er der uansett. Tanken kommer hver gang jeg er i utlandet og har funnet en platesjappe som kan ligne, en hvor de har små lapper - om ikke gule post-its, så i hvert fall hvite plater - som stikker opp her og der, bak en CD noen elsker litt ekstra mye, en CD de syns du burde høre, en CD man håper noen kommer til å like på samme måte som man selv liker den, sånn at man kan håpe på kanskje å finne den rette - kanskje kunne fortelle framtidige barnebarn om måten man traff hverandre på, selv om det er lenge til og veldig optimistisk. Og jeg leter, om enn mest i underbevisstheten min, etter et sted med en platesjappe som er like god som den jeg hadde, og jeg tror at om jeg finner den, når jeg finner den, så kan jeg også finne et sted jeg kan flytte til. Det finnes vel merkelige ting å flytte for.

UTFORSKING AV GRENSER

UTFORDRER SANSENE: Mariane Cosserat og resten av 4x4-gjengen har høye ambisjoner.

TEKST SIGRID M. HOHLE
FOTO GUNNLAUG KULØY

Vil du nyte, undres og bli overrasket? Vil du bruke sansene på en ny og annerledes måte? Vil du se internasjonalt anerkjente kunstnere fra Norge og resten av Europa samarbeide om en helaften med samtidskunst? Tromsø kunstforening inviterer i år som i fjor til arrangementet "4x4", med oppstart 30. august.

Ulike uttrykksformer
4x4 er en blanding av en forestilling og en utstilling hvor kunstnere fra Norge og Europa forøvrig serverer ulike kunstformer i samarbeid og samspill med hverandre og publikum. Kunstnerne møttes for første gang til workshop i Tromsø i mai, og kom tilbake i midten av august. I mellomtiden hadde de jobbet med arbeider både alene og sammen, og i løpet av augusts to siste uker flettes alt sammen.

Navnet 4x4 spiller på at det er fire musikere, fire danseutøvere og fire billedkunstnere som bidrar. På fire kveldsforestillinger à fire timer vil de vise både bilder, kunstinstallasjoner, video-, musikk- og danseforestillinger - ofte i interaksjon. Det er fjerde gang ideen gjen-tas - etter to ganger i Brussel og én i Tromsø. Nytt for denne gangen er

en journalist er blitt med på laget for å teste grensene mellom hva som er kunst og ikke.

Kvinnen bak ideen til 4x4 er fransk-belgiske Mariane Cosserat, og Hege Pålrud har vært med på å utvikle det hele. Hele huset til Tromsø Kunstforening vil tas i bruk, og publikum vil kunne velge blant ulike forestillinger som spiller på ulike sanser.

Tromsø-inspirasjon

Scenograf og produsent Pålrud forklarer at det unike med 4x4 er at en hel gjeng kunstnere fra kontinentet har kommet hit til Tromsø, lært byen å kjenne, gir Tromsø noe og eksporterer så Tromsø videre. Selv om alt som presenteres ikke nødvendigvis er Tromsø-relatert, var en viktig del av prosjektet at alle kunstnerne kom til Tromsø før de startet arbeidene for å ha muligheten til å relatere det til byen.

Belgiske Alda Snopek er video- og billedkunstner og hadde forholdet mellom kroppen sin og landskap som utgangspunkt for et arbeid før hun kom til Tromsø. Inspirert av nordnorske fjell valgte hun å ha med disse i tillegg til bylandskap som var hovedideen.

Hennes forestilling blir en tredimensjonal opplevelse hvor en videoinstallasjon spilles mens hennes skikkelse blir projisert inn blant det hele.

Nullstille sansene

Kristin Mellem har en bakgrunn som klassisk musiker, og et av hennes bidrag til 4x4 er en forestilling hvor portugisiske Nuno Rebelo vil «blande seg inn» med sine improvisasjoner. Et rom dekkes med svart silkestoff for å skape en huleeffekt, og her inne vil publikum få være med på en reise i lyd. Mellem vil synges og spille fiolin, mens Rebelos vil lage det Mellem beskriver som "kreativ, improvisert lydmagi." Kontraster er en sentral del av forestillingen, Mellem bruker det svarte, huleaktige rommet som motstykket til et symfoniorkester. Mens orkesteret er strengt instruert i en stiv kontekst av hardt lys, skal hulen gi en myk og naturlig fornemmelse, og den dunkle belysningen vil muliggjøre sterkere bruk av hele kroppen som et lytteorgan. Tanken er at publikum skal bli nullstilt i det de vandrer inn i hula og ta inn det som vil være der av lyden uten tolknings- og analysefiltre.

Arrangementet 4x4 vil være tilgjengelig for publikum hver kveld fra 19.30-23.30 fra 30. august til 2. september, i Tromsø Kunstforening, Musègata 2. Mer info: www.voilavoila.org.

DETTE SKJER PÅ DRIV

29. AUGUST - 13. SEPTEMBER

- 29. AUG LILLELØRDAG
- 31. AUG FREDAGSQUIZ
- 1. SEP LØRDAGSDISCO
- 4. SEP TIRSDAGSVIN
- 5. SEP LILLELØRDAG
- 7. SEP FILMQUIZPREMIERE
- 8. SEP LØRDAGSDISCO
- 11. SEP TIRSDAGSVIN
- 12. SEP LILLELØRDAG
- 13. SEP SUPERFAMILY

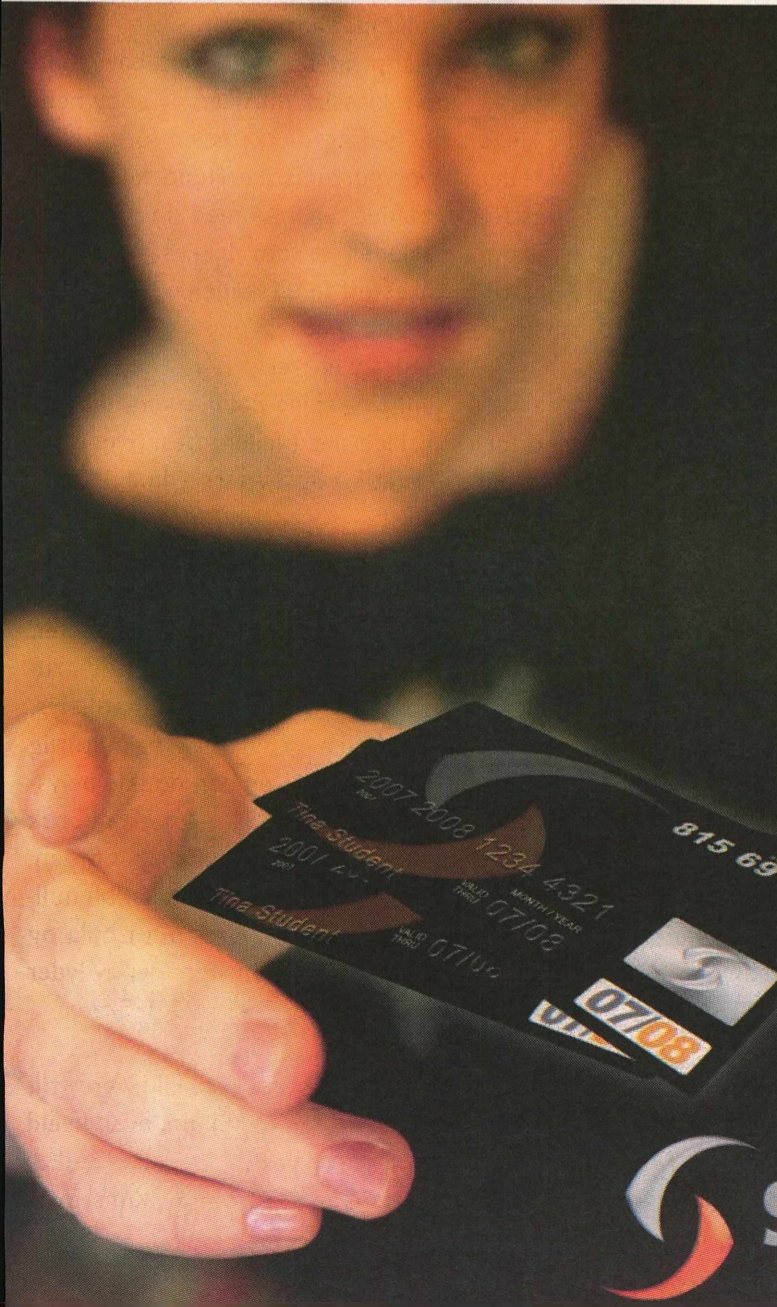

WWW.DRIV.NO

driv

PETER GANTZLER IBEN HJEJLE
JENS ALBINUS SOFIE GRÅBØL
MIA LYHNE CASPER CHRISTENSEN

Søges: Direktør
Ansættelse: Så kort som muligt!
PS: Fysisk overlast må påregnes

Kill Bill STUDENT

Gjelder kun med Studentkortet.no

TIDENES BESTE STUDENTAVTALE?

500 gratis ringeminutter hver måned.

Gjelder til alle tlf numre i Norge, fasttelefon og mobiltelefon, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart (mer informasjon på www.studentkortet.no)

1000 gratis sms hver måned.

Gjelder til alle mobiltelefoner i Norge, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart.

Ingen månedsavgift/bindingstid.

FLERE EKSKLUSIVE STUDENT AVTALER

Bank / Finans	Leiebil	Film / Underholdning
Forsikring	Bredbånd	Tidskrifter
Reiser	Data / Tele	Stillingsannonser
Hotell	Software	Treningstudio
		Klær m.m.

Bestill ditt kort i dag!

 studentkortet.no

Kundesenter 815 69 696

HUSET MED DET RARE I

TEKST OG FOTO INGE STEINE

Haakon Nordrum er truleg ein av Tromsøs travlaste herremenn om dagen. Som kulturstyreleiar på Driv er det nok å henge fingrane i. No er haustprogrammet klart og Haakon ivrar etter å snakke om det.

-Me har aldri vore so tidleg ute med det, kan leiaren fortelle. Ein lang prosess, som begynte i januar, har komme til veggjende ende. -Eg meiner me har eit program som passar alle, konkluderar Nordrum. Alle artistane, med unntak av riksteaterets to, er aktuelle med nye album. Kva så med alle gjengangarane? -Me prøver so langt det går å få inn toppband frå ulike sjangrar, forsikrar Nordrum. -Når det gjeld gjengangarane er dei der fordi det er band som alltid leverer, forklarar han. -Dette er band folk vil ha, poengterar vår herremann. Minor Majority stiller i ein eigen liga i so måte, dette er deira sjette konsert på Driv. Nye artistar er likefullt klare. Ein av dei skil seg ut. -

Tom McRae er i mine auge den største bookinga me har gjort sidan Dead Kennedys, glødar Nordrum. Ei andektig stemning låg over Rockefeller då McRae opptredde der, fortel han: -Folk gløymer å prate og er stille også mellom sangane.

Velsigna poker?

Gjennom sju års drift trur Håkon Driv har bygd seg opp kredibilitet. Dermed er det lettare å få dei store navna enn før. Nye håpefulle får likevel sleppe til. I fjerde etasje skal band som endå ikkje har slått heilt gjennom få prøve seg. I tillegg får lokale band mulighet til å varme opp. Dette blir ein del av Heile Driv, den største suksessen huset har hatt. Av andre konsept er poker siste nytt. Er de ikkje redd for å få kristenfolket på nakken? -Me har ikkje hørt noke endå, svarar Håkon, som har gode erfaringar frå den kanten: -Studentpresten er ein fornuftig kar, han har til dømes innvia spritbaren og sagt at det må være rom for alt på Driv.

GLEDAR SEG: Haakon Nordrum og Driv kan tilby noko for ein kvar smak denne hausten.

INGEN NYBEGYNNARAR

TEKST OG FOTO INGE STEINE

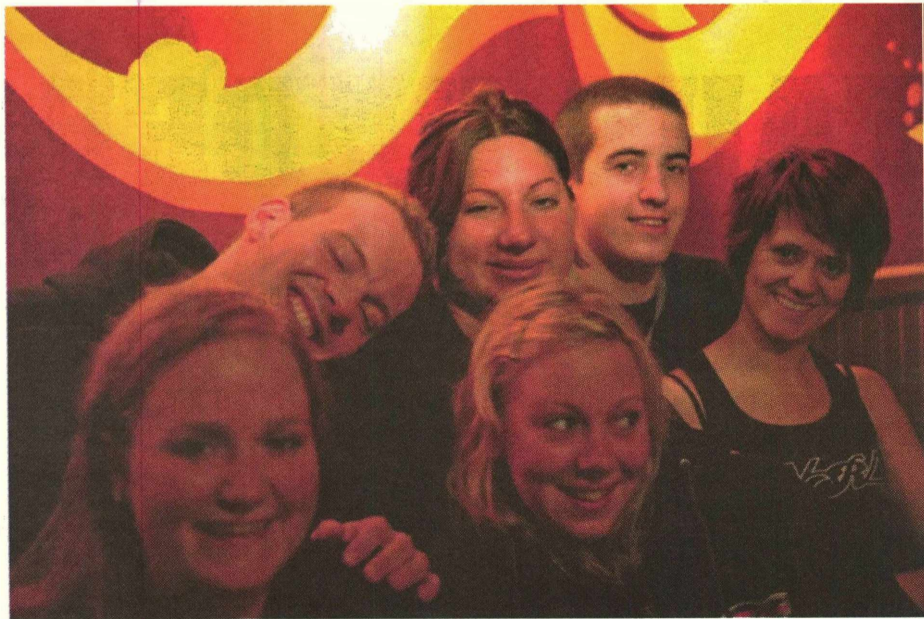
Debutuka er på hell og Utopia tar ein prat med Tone Myklevoll og resten av styret. -No mot slutten er følelsen at blodet, svetten og tårene var verdt det, seier styreleiaren. Rundt bordet nikkast det ivrig.

Heller ikkje høgdepunktet er det mykje strid om: -Postgirobygget, svarar dei i munnen på kvarandre. -Mest fordi det var utsolgt og den sjukt gode stemninga som var der, utdjupar Myklevoll. -Alle gjekk rundt og smilte, inkludert dei frivillige, legg ho til. DumDumboys-coverbandet blir også trukke fram som ein høydare. -Plutselig begynte folk å synge «kanskje kommer kongen», ler Tone. So var det Snook då. -Kva kan me sei, det var ein nedtur at dei ikkje spelte på universitetet, seier leiaren. Været var dei heller ikkje heldige med der. -Det var trist med regn, innrømmer Myklevoll, som

likevel er godt fornøgd med utendørsdebuten på studentexpo.

Hotlinetexas

Gjennom debutuka har styret fått både ris og ros, men det er samtlige enige om at dei har lært av. Tydligvis er det ein fornøgd gjeng eg har framfor meg. -Faddergruppeungane er veldig fornøgde med at debutuka varer over to veker, seier nestleiar Peder W. Engeseth, som også framhevar det han ser på som meist vellukka: -Gjennom dei mange arrangementa har debutuka truffe alle studentane på ein eller annan måte. Den største utfordringa har lagt i startfasen. -Med over 300 faddarar og ganske mange tusen studentar er det mange kontaktar å halde styr på, seier Myklevoll, som understrekar at god koordinering må til for å gjere alle fornøgde. Nytt av året er ei døgnopen hotline der alle kan ringe inn med spørsmål. Den har vorte flittig brukt. -Vi bør vurdere fleire linjer til neste år, humrast det

STYR PÅ SAKENE: F.v. oppe: Frank Otto Olsen, Tone Myklevoll, Peder W. Engeseth. Nede: Camilla Oppheim Sollied, Renate Walberg, Jill-Mari Hal-lonen. Ikkje til stades: Andreas Øvringmo, Guro M. Fosse, Lene Kvalø Olsen.

i kor. Innsatsen til høgskulen og universitetet blir også trukke fram. Spesielt verdsatt er det at administrasjonane har vore hjelpelige med eigne frivillige til arrangementa. Skryt får også dei «etablerte» studentane: -Ein stor takk til alle som har stilt opp, avsluttar Myklevoll.

DANSK EROTIKK OG NORSK KALKUN

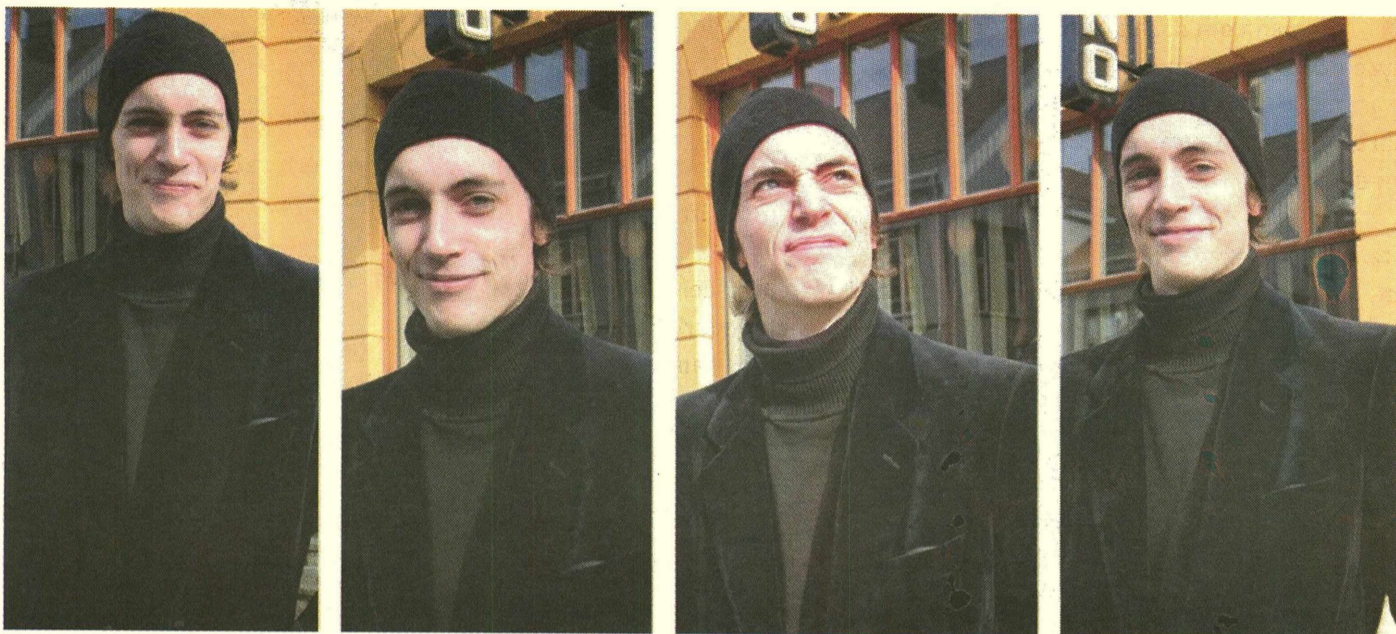
TEKST JOEP AARTS

FOTO TORA ALEXANDERSEN

Tromsø Filmkubb har lansert høstprogrammet og gjort sitt for at studenter skal velge å la seg opplyse i kinomørket.

Filmklubben holder til på Verdensteatret, der de viser film hver onsdag og lørdag. Med høstens program rettes blikket mot Frankrike og Petter Rennemo, student i dokumentasjonsvitenskap og programsjef i Tromsø filmklubb, forklarer hvorfor. - Frankrike har jo en av de rikeste nasjonale filmhistorier vi kjenner til, i tillegg til at mange innovasjoner innen film stammer fra Frankrike. Vi ønsker å gi et inntrykk av utviklingen innenfor fransk film fra 20-tallet til i dag gjennom en tre-trinns satsing på fransk film over tre semestre.

Men høstprogrammet byr på mer enn banebrytende fransk film. Det blir film fra Sagaøya, ofte med hovedpersoner som folk i Nord-Norge burde kunne identifisere seg med, og filmer av Hal Hartley, en av de mer profilerte såkalte independent regissører fra USA. En av de mest spennende filmer dette semestret blir Dis av Aune Sand, etter sigende den største norske kalkunen

VERDEN PÅ BESØK: Programsjef Petter Rennemo inviterer inn.

noensinne lagd. - Dette er en kuriositet man bare må se for å se den, ler Petter. Sand trakk filmen tilbake etter de første offisielle visningene, og høstens visning utgjør dermed en unik mulighet for å få sett den på stort lerret. Det er ingen ringere enn Sand selv som kommer til Tromsø for å holde innledningen.

Darwins mareritt

Petter gleder seg selv mest til dokumentarfilmene, deriblant en voldelig film om rullestolrugby, den prisbeløn-

te Murderball, og filmen om Annabel Chong, som brøt verdensrekorden i sex ved å ha samleie med 251 menn på 10 timer. I tråd med nåtidens fokus på miljøpolitikk viser Tromsø filmklubb Darwin's Nightmare, en film som nok kommer til å gjøre sterkere inntrykk enn den glattbarberte Al Gore med sine ubehagelige sannheter.

Et friskt innslag i høstprogrammet utgjør seminaret om dansk sexfilm fra 60-tallet. Den amerikanske filmsamleren Jack Stevenson kommer til Tromsø i november for å snakke om

erotisk film fra Skandianavias mest frilyndte land med mange spennende filmklipp.

- Det blir mye bra og sinnsykt variert film til en billig penge, avslutter den begeistrede programsjefen.

Tromsø filmklubb organiserer også filmquiz annenhver tirsdag på Verdensteatret for de som ønsker å kappes om gjeve premier og anseelse i filmnerdenens høyborg.

TAUS UNDERHALDNING

TEKST JOEP AARTS

For andre gang i verdenshistorien organiserer Tromsø Internasjonale Filmfestival Stumfilmdager i Tromsø.

Lillebroren til Norges største filmfestival blir avholdt fra 6. til 9. september på Norges kanskje fineste kino, Verdensteatret. Denne kinoen ble bygd i 1916 som stumfilmkino og er dermed skapt for å avholde et slik arrangement. Produsenten i Tromsø Internasjonale Filmfestival, Reuben Sletten, mener ingen bør gå glipp av denne festivalen heller: - Det er andre gang i verdenshistorien det blir organisert Stumfilmdager i Tromsø med fire dager til ende med fantasiske filmer og musikk. Han vektlegger at festivalen

byr på mer enn bare kino. - Stumfilmkonserter er like mye musikk- som filmopplevelser.

Festivalen åpner med den franske La Passion de Jeanne D'arc, en uroppføring med spesiellkomponert musikk av svensken Matti Bye. Headliner blir i år som i fjor finske Cleaning Women som skal spille til filmen The Eleventh Year, en ukjent, obskur film av den russiske mesteren Dziga Vertov som han lagde til ære for tiårsjubileet til den russiske revolusjonen. - Dette blir en fet opplevelse, ler Reuben. Cleaning Women har besøkt Tromsø flere ganger, og de tre kvinnene i kvinneklær skal fremføre sin særegne blanding av avant-garde og rock med industriell teft ved hjelp av hvitevarer, kjøkkenredskap og mye mer.

Stum science fiction

Reuben fremhever den danske filmen Himmelskibet som et mulig høydepunkt under årets festival. - Denne danske science fiction-film fra 1918 utgjør kanskje den mest eksotiske film under festivalen. Filmen var en gigantproduksjon i Skandinavia i sin tid, med den største norske stumfilmstjernen Gunnar Tolnæs i en hovedrolle. Tromsømusikeren Gaute Barlindhaug, også kjent som Kolar Goi, står for den elektroniske musikken til denne filmen.

At det er et internasjonalt preg over denne festivalen er det ingen tvil om. Festivalen har nok et skandinavisk preg, men det finnes innslag fra Japan, Russland og USA. I tillegg kommer det musikere fra hele verden. Tromsøs egen Gaute Barlindhaug, den

erfarne stumfilmmusikeren Günter Buchwald fra Østerrike, og Verdensteatrets huspianist Ben Modell fra USA skal alle bidra under årets festival.

For Reuben er denne bredden i både film- og musikerutvalg avgjørende. - Det er så mye forskjellig, alt fra improvisasjon til spesialkomponert musikk. Hver konsert er annerledes og mye kan skje underveis. Det er rimelig adrenalinfyllt og man får samme spenning som under en direktesendt fotballkamp.

Reuben innrømmer at det kan virke som om stumfilmfestival er smalt, men oppfordrer alle til å gi det en sjanse. - Jeg har sjeldent vært så besatt som av stumfilmkonserter på Verdensteatret, det er en helt unik kinosal.

IKKE AKKURAT NULL HULL

PUTT, PUTT: Slik ser det ut på greenen.

TEKST MATS ANDRÉ AAS
FOTO TSI GOLF

Sportsredaksjonen i Utopia vil utover høstsemesteret følge studentidretten tett. I forbindelse med at de nylig har fått etablert

en split-ter ny green i kunst-gress, vil vi ta for oss TSI Golf alle først. Den nye puttinggreenen er på hele 200m2, og er laget i en type kunstgress som er spesiallaget for golfbaner. På denne greenen finnes det hele 11 hull i forskjellige posisjoner, slik at man har mange muligheter. Rundt er det mye av det som kalles rough – grovere områder med høyere gress og ulendt terreng som ikke ser ut til å være egnet til å spille golf i, men som finnes på alle golfbaner. For å komme seg ut av roughen, og inn på greenen må man pitche – det vil si lobbe, eller chippe, ballen inn på greenen. Dette er et avansert slag, men øvelse gjør

ballen så langt og presist som mulig, og denne sommeren åpnet de sin nye putting green, der man kan trene på – og også konkurrere i – å få ballen ned i et av hullene. Det finnes flere hull på greenen, slik at man vil oppleve noe variasjon i treningen.

Røft møter pent

Den nye puttinggreenen er på hele 200m2, og er laget i en type kunstgress som er spesiallaget for golfbaner. På denne greenen finnes det hele 11 hull i forskjellige posisjoner, slik at man har mange muligheter. Rundt er det mye av det som kalles rough – grovere områder med høyere gress og ulendt terreng som ikke ser ut til å være egnet til å spille golf i, men som finnes på alle golfbaner. For å komme seg ut av roughen, og inn på greenen må man pitche – det vil si lobbe, eller chippe, ballen inn på greenen. Dette er et avansert slag, men øvelse gjør

mester. Ved greenen ligger det også en sandbunker. Dette er, som navnet tilsier, et lite område – en bunker – med sand, og sand er på ingen måte et ideelt sted å stå med ei golfkølle om man vil gjøre det bra. Her gjelder også øving, og kølla som kalles wedge bør brukes her for å slite seg opp fra sanddynene.

Gresset er grønnere på den andre siden

Greenen har kostet mellom 70 og 80 000 kroner, inkludert frakt av det spesielle kunstgresset fra USA, men tallet være hovedstyret i TSI og velvillige samarbeidspartnere fikk man tak i nok penger til å gjøre en slik investering, og i juni sto altså det nye området klart på Holt. I forbindelse med anleggningen av greenen, ble det inngått en langtidsavtale med Holt, slik at TSI Golf har avtale om å ha treningsområdene sine der i flere år fremover.

SPORTSNOTISER

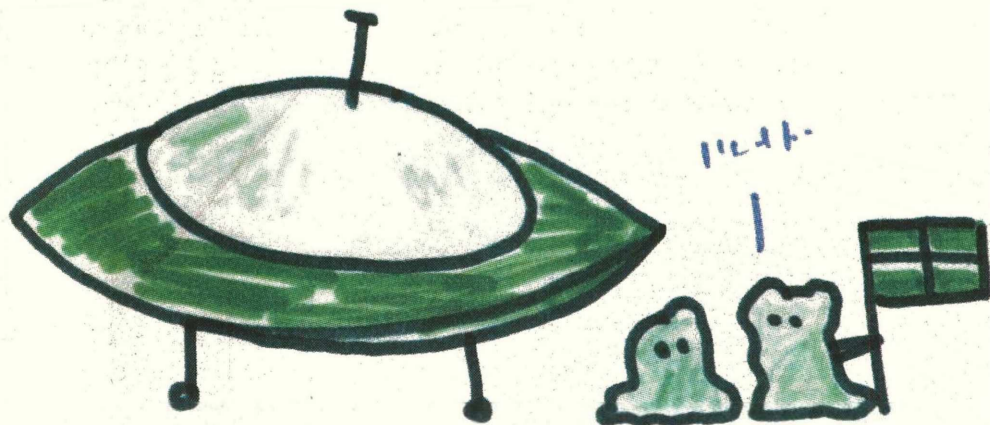
Endelig skåring for Drivpien

Drivs eget jentefotballag Drivpien spilte sist tirsdag høstsesongens første kamp, mot Universitetet. Etter 0-16 i tilsvarende oppgjør i juni, og et 0-7-tap mot UNN i sesongdebuten, var jentene ute etter å revansjere seg denne gang. Det ble et nytt stortap, men trener Alf Håkon Skjærvik kunne glede seg over tidenes første skåring for sine jenter, i kampen som til slutt endte 16-1 i Universitetets favør. Camilla Abrahamsen fikk hull på byllen, til enorm jubel fra resten av spillergruppa, og fra jentenes mange tilhengere.

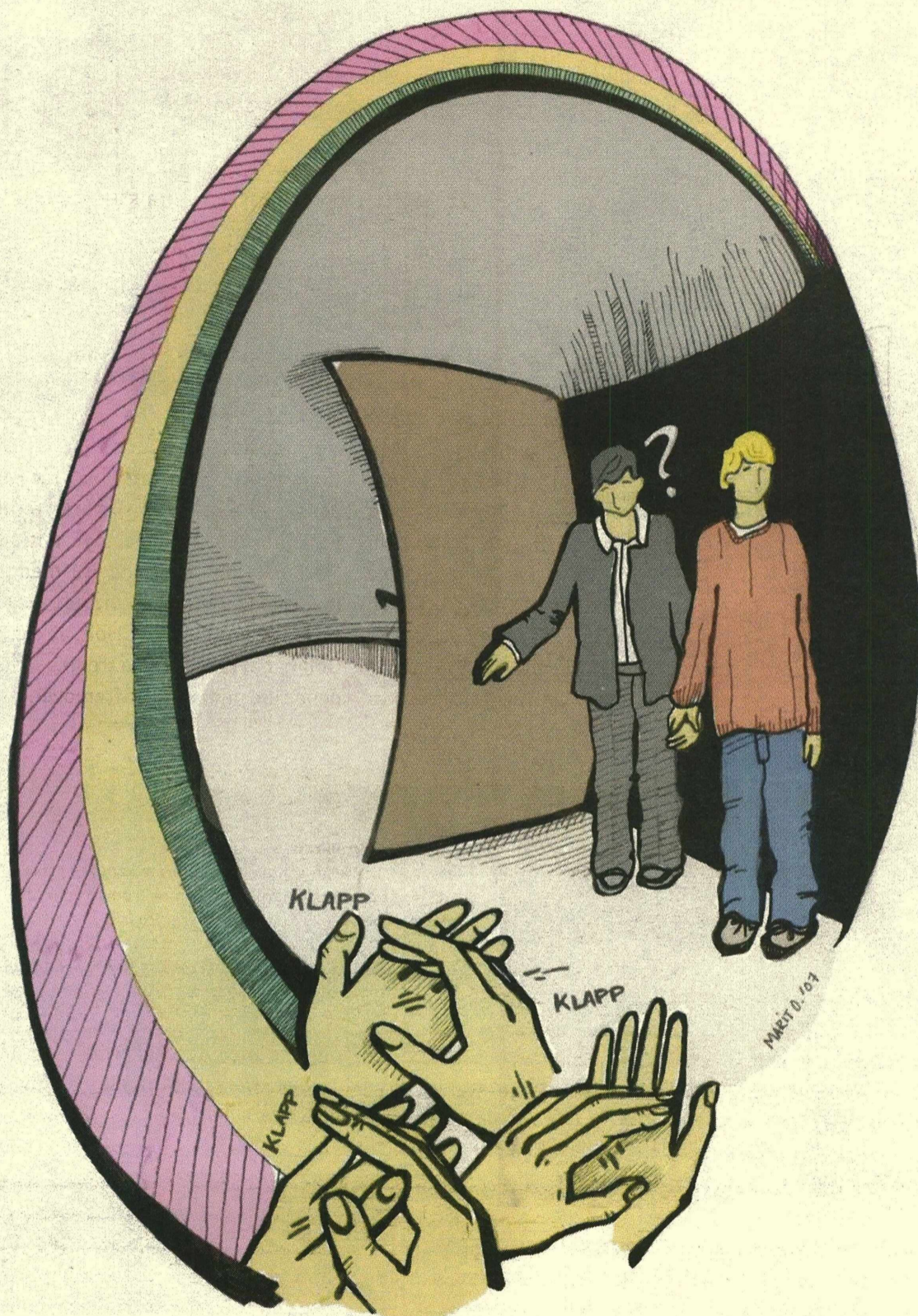
Målkalas for Drivkraft

Herrelaget Drivkraft spilte også sin første kamp i høstsesongen sist tirsdag. I en tøff batalje mot Tromsø Fengsel endte det med tap 5-11. Tomålsskårer Roar Harbak, som selv slet med forkjølelse underveis, forteller at Drivkraft tapte mye på at de bare stilte med en reserve til kampen. Nå sier han at man bare må se frem mot neste kamp, og satse på å revansjere seg kraftig da. Drivkrafts resterende mål ble forøvrig skåret av Aleksander Karlsen (2 ganger) og Geir Hansen.

Har du sett noe
uvanlig?
Tips Utopia om det!

MANN MOT MANN, MUNN MOT MUNN

KÅSERI

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Mitt samfunn tillater meg å si: Man kan ikke kalle meg homofil, simpelthen fordi jeg er heterofil. Heterofil, ren og verdig, med alle juridiske rettigheter i behold. Dessuten er jeg mann, heterofil mann – jeg skal opp, fram og en dag kikke ned. Jeg skal komme til å beskue alle de små, der de av ulike grunner går inn og ut av alle skuffer og skap som jeg og mine

samhørige har snekret sammen. Det har kostet slit, men det var tvingende nødvendig. Dessuten er jeg åpen og fri for fordommer. Jeg lar alle de små bevege seg som de vil, inn og ut av sine skitne, skeive skap. Vi gjorde nok litt slett arbeid, det skal innrømmes. Det er imponerende at de tør, jeg applauderer det gjør jeg virkelig. Men jeg er altså heterofil. Og jeg er mann. Jeg har forsert mine skap, mine tunge, klamme skap – det var ganske trangt der inne.

gøriseringsprinsipp! Gud, hjelpe meg, skapte ikke Adam og Even, lissom.

Se deg litt rundt. Musikkvideoer, reklameplakater, pornofilmer – ikke mye mann mot mann der gården, nei. Litt lesbing, men det er ok. Her er det i all hovedsak den heterofile kjærligheten, den ærverdige hengivenhet, som kommer til sin rett. De homofile har, Gud forby, sin sex. Heterofiles kjærlighet og evige verdier er ikke for dem. Man kan jo ikke forvente annet heller. Tenk på de stakkars adoptivbarna

Det er først og fremst to grunner til at jeg, som mann, er heterofil. Jeg suger ikke pikk, og jeg takker pent nei til enhver visitt til en annen manns endetarmsåpning, om den er aldri så kjapp, og om toalettskåla er aldri så nær og i 24 karat håndformet gull. Nei, jeg som er heterofil prioriterer kjærligheten. Det seksuelle har et innhold, en verdi for oss

– vokse opp med to (!) menn, som i tillegg kysser hverandre, kjøss meg i ræva, på munnen! De vil nok bli mobbet direkte inn i skjærskilden. Men som Ole Paus sier: - Selv sopere har et hjørne i himmelen, halleluja (en gang til nå...)!

Men jeg har ingenting i mot homofile, herregud og bevarer, mange av mine egne venner er jo homofile. Jeg har til og med gitt en knyttneve eller to til forsvar for mine homofile venner, skjønt, det var vel min egen stolthet som fortrinnsvis skulle vernes om. Men også jeg, som selv den mest trangsynte homofob, kan i et svakt øyeblikk henfalle til homoerotikkens fristende teater, spesielt etter noen slurker med gjærede druer (helst Chardonnay) fra la oss si, Chablis i Bourgogne. Jeg kunne ha druknet og lykkelig omfavnet døden så lenge det var

”Men også jeg, som selv den mest trangsynte homofob, kan i et svakt øyeblikk henfalle til homoerotikkens fristende teater

stolte heterofile. De homofiles perversiteter ligger ikke i den heterofiles natur. Kjønn, kjønn og kjønn. Det betyr noe, det betyr alt – vi må for enhver pris forfekte kjønnenes, mann og kvinne som de

i vin fra Chablis. Jeg løfter mitt glass og tar en god slurk. Jeg begynner med ett å synke, føler meg så svak, så tung og så liten, ikke fri fra de fordommer jeg så inderlig forakter. Nei, her må det bygges! Men det er ikke mer å ta av, ikke nok materiale. Det er ikke nok skaplass, og vi har snekret oss inne, slik som Albert Aaberg. En sag er alt som trengs. Så blir det orden i sakene. Vi må ha fine, rette, like skap, helst i vater.

Det er ikke meg som sier dette, det er ikke mine ord. Jeg håper da ikke du trodde det, at jeg kunne si dette, at denne teksten der den står, har det minste snev av sannhet, innhold eller fornuft i seg? Jeg ville aldri si noe sånt som dette. Men har jeg nettopp sagt det? I så fall går jeg og bygger meg et skap og vil aldri våge å komme ut igjen. Noen som vil hjelpe til?

GRIPANDE OM HALVT LIV

ALLFRED FIDJESTØL: EIT HALVT LIV
Ein biografi om Per Sivle
Samlaget

TEKST ASKILD GJERSTAD

Sjølv om Per Sivle er eit kjent namn i norsk litteratur, kjenner dei færreste til bredden i forfatterskapen hans og til kor motsetnadsfylt han levde. Sivle er ofte overfaldisk kjent som den forfylla vestlandsdiktaren som skreiv novella «Berre ein hund», Fidjestøl sin biografi viser oss at han representerte mykje meir.

Ved fyrste augnekast synest livssoga til Per Sivle som ein versjon av ein kjent kunstnarbiografi i norsk litteratur- og kunsthistorie: Den handlar om den unge bondesonen som kjem til Kristiania for å «studera eller døy», og som seinare vert ein sentral politisk og kunstnarleg figur i hovudstaden. Trass i at dikteren Per Sivle på mange måtar fell inn i rekkja av slike kunstnarbiografar på siste halvdel av 1800-talet, er soga hans så sterkt

prega av motsetnader og nederlag at Sivle ikkje heilt passar inn i dette mønsteret.

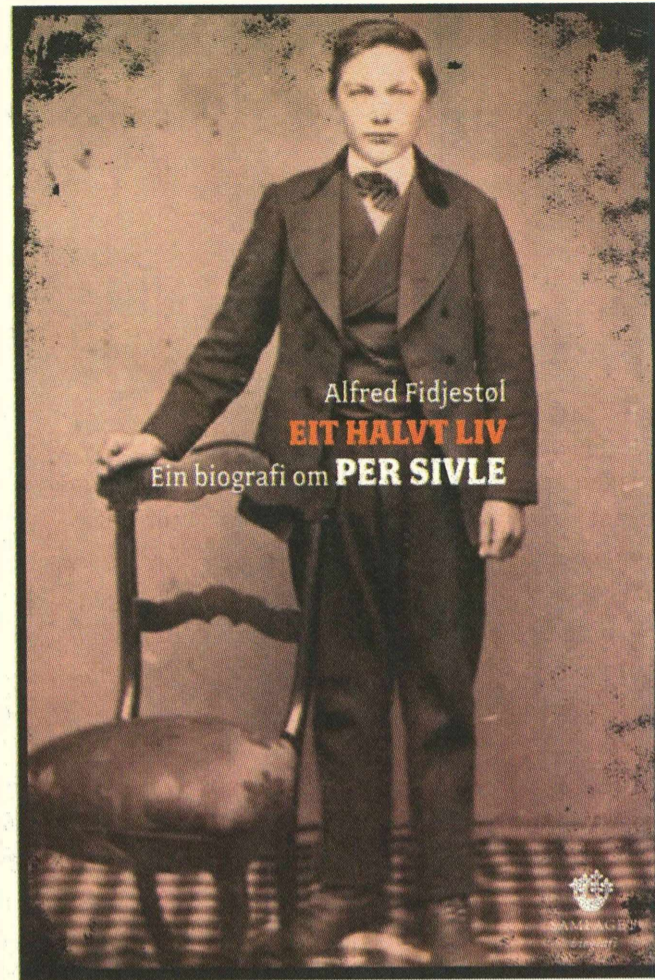
Tittelen på biografien, «Eit halvt liv», er sjeldan treffande, og fangar den ambivalensen som prega Sivle. Allereie under svangerskapet prøver mora til Per å ta sitt eige liv, det er eit forvarsel om den døds lengten som prega Per Sivle i heile hans vaksne liv. Sivle fekk heller aldri det litterære gjennombrøtet som han hadde talent til. Endelause pengesorger, manglande sjølvdisiplin og drukkenskap bidrog til at Sivle sitt forfatterskap vart uforløyst, og til at familielivet hans vart ruinert.

Eit av Fidjestøl sine vellukka grep i biografien, er å starta biografien med Sivle sitt sjølv mord ein seinsumardag i 1904, og med dette som utgangspunkt fortelja biografien om eit motsetnadsfylt diktarliv. Dette grepet gjev biografien ein sterk intensitet: Fidjestøl sin usentimentale omgang med Sivle sin økonomiske kamp for å overleva, og med hans alltid nærværande dødsdrift, gjer biografien til ein

«pageturner».

Som alle gode biografier, er «Eit halvt liv» også eit forvitneleg tidsbilette. Gjennom dei to tiåra Sivle verka som diktar, avisredaktør, polemikar og viseforfattar i norsk offentlighet (1880-90), får me i selskap av Fidjestøl utfordra og utvida perspektivet på åra som var ei blømingstid både politisk og kulturelt her i landet.

Alfred Fidjestøl har skrevet ein gripande og velskreven biografi om Per Sivle sitt halve liv. No får me tru han får så mange lesarar som han fortener.

SAMTIDSSKILDING PÅ TOPP

MARTIN KELLERMAN: ROCKY BOK III
Egmont serieforlag

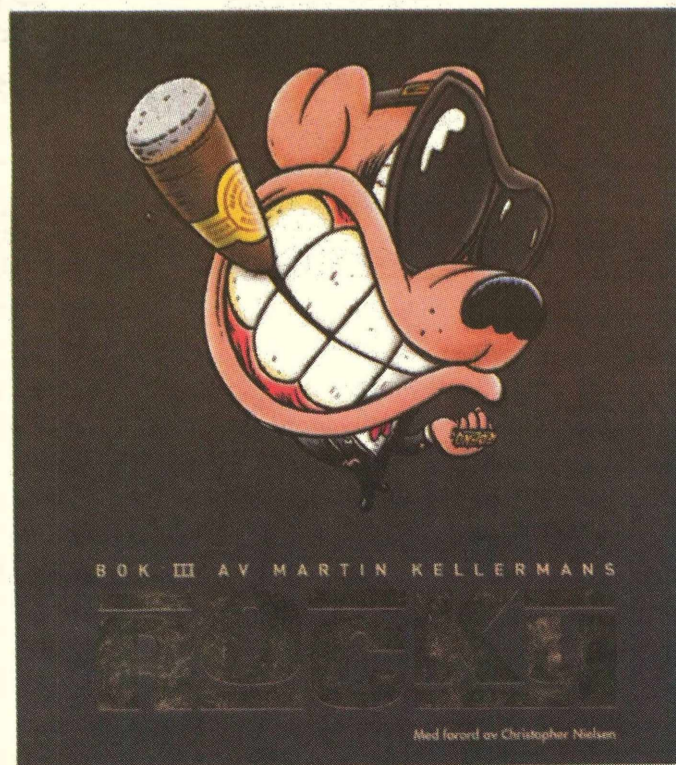
TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN

Martin Kellerman er tilbake for tredje gang i bokform med sin selvbiografiske tegneserie om bikkja Rocky. Oppskriften er den samme vi kjenner fra tidligere bøker om Kellermans forfyllede, sjalu, utro, bitre og kyniske alter ego. Ikke overraskende for de som er kjent med serien, fungerer denne oppskriften fremdeles meget bra. Gjennom bokas 174 sider tas vi med på Rockys turer til København og Hellas, hans turbulente forhold til eks-kjæresten Maia, en god porsjon fyllesprell og broren Daniels svipturer innom både psykiatrisk avdeling og fengsel. Ikke så rent lite altså, men sistenevnte står kanskje for høydepunktet i boka, når Rocky og lillebroren mimrer over oppveksten i Nord-Norge og Sverige.

Hysterisk morsomme greier. Den norske tegneserieguruen Christopher Nielsens tegnede forord er også en gledelig affære. Det mangler heller ikke på populærkulturelle referanser gjennom Rocky III. Kellermans mange referanser til mindre kjent hiphop i disse 50 Cent-dager fortsetter på samme måte som vi kjenner fra tidligere med tekst- og namedropping over en lav sko, til undertegnedes store glede. Rocky er en tegneserie som, i motsetning til mye annet innenfor genren, ikke først og fremst appellerer til meg på grunn av tegningene. For all del, Martin Kellerman er flink å tegne. Det er enkelt og samtidig detaljrikt, spesielt når det kommer til å beskrive karakterenes – som forøvrig er basert på Kellermans faktiske kompiser og venninner – sinnstemning, uttrykk og reaksjoner. Det som imidlertid gjør serien så utrolig bra, er Kellermans fortellerevne og hans Seinfeldske talent til å beskrive situasjoner man lett

kjenner seg igjen i. For å pirke litt, så er det noe irriterende at enkelte ruter er slått opp på en helside, men det er ikke alt som lar seg oversette fra Kellermans Stockholm-hverdag til norske forhold, enda oversetter Dag Gravem gjør en formidabel jobb. Særlig mye mer negativt er det vanskelig for meg å sette fingeren på. Rocky er generasjonskildring på sitt ypperste og bedre samtidstegneserie finnes det knapt, iallefall ikke i Skandinavia. Løp og kjøp – og napp

gjern med deg Kellermans to andre bøker oversatt til norsk, The Big Payback og Rocky II.

BAND-BATTLE ELLER VALGKAMP ?

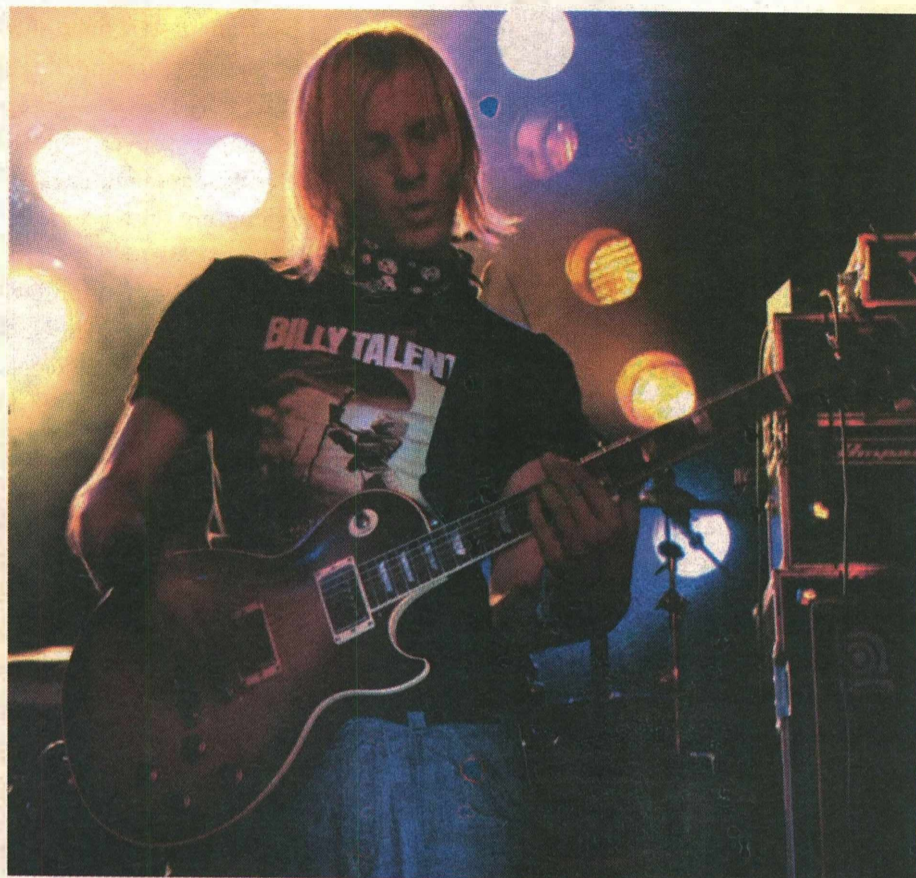
TEKST JENS KIELLAND

FOTO TORA ALEXANDERSEN

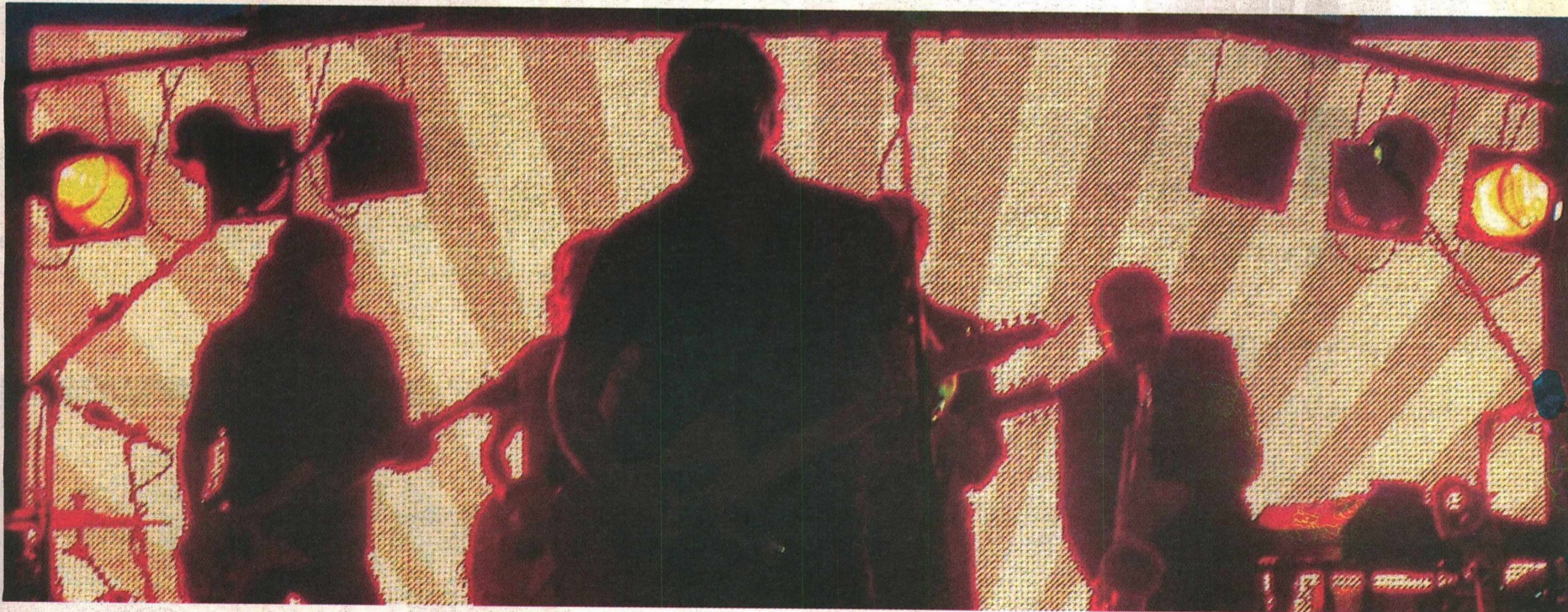
Mandag 20. august sto slaget om den siste plassen på døgnvillfestivalens program og en mulighet til å spille på en gigantscene Tromsø ikke har sett maken til siden Mandela besøkte byen. I hvert sitt hjørne stod Tromsøbandene Pristine, Alit Boazu og Taliban Airways. Hvert band skulle få muligheten til å overbevise publikum om at de var den rette representanten til å ruve Alfheimscenen med høstvinden den siste helgen i august. Stemningen skulle foregå via noe så moderne som tekstmeldinger, levert av festivalens hovedsponsor Telenor og ble satt i gang ei uke før. Men med 37 000 pluss stemmer levert, valgkamp på facebook og kjede SMS-er, gjorde muligens avstem-

ning i seg selv, siden den var startet så lang tid i forveien, band-battle som en musikalsk konkurransearena til en forgone conclusion før konsertene i det hele tatt var startet.

H y p n o t i s k Likevel, Alit Boazu, som sto fram som vinnerne da alle stemmene var telt opp, leverte en solid konsert og fortjente fullt ut en mulighet til å få spille under folkefesten arrangørene håper døgnvillfestivalen skal bli. Musikken deres kan best beskrives som melodisk rock med innslag av electronica ispedd hypnotisk samisk vokal på toppen av det hele. Jeg personlig kunne til tider føle hint av band som tidligere Tromsøband the Lites, danske Mew og engelske Muse. Alit Boazu er absolutt et band man bør følge med på i framtiden.

LEVVA LIVET

TEKST JOEP AARTS

FOTO KRISTIN TORGENSEN

Iover tredivde år har Åge turnert Norge på kryss og tvers, og det merkes godt i det stappfulle ølteltet på Strandtorget, der 900 tromsøværingene har samlet seg for å se det samkjørte Sambandet. Scenekoreografien, lyssettingen, samspillet, alt sitter som smurt. Bandet fremviser en profesjonalitet og entusiasme som

smitter over på enhver, og publikum er med fra første sang. Innen kort tid er ølteltet endret til en syngende masse, og folk danser på langbordene helt bakerst i teltet, godt hjulpet av sine fire Mack-pils. Åge trenger få ord, han kjører på med sang etter sang, og alt blir tatt imot med begeistring og allsang. Trønderrockens far, 58 vintre gammel, er bare der uten å gjøre et stort nummer av seg selv. Han gir de andre musikerne mulighet for å vise

seg frem og Sambandet, med blant annet TNT-bassisten Morty Black og rockegitaristen Skjalg Raaen, er med på å gi publikummet en uforglemmelig aften.

Det beste her på jorda, det e å være din

Den gløden Åge og Sambandet fremviser på scenen får mange til å finne sammen. Når man ser nyforelskede førtiåringer holde hverandre i hånden

med tårer i øyne, kan man ikke annet enn å bli litt gladere i livet.

Han avslutter med en langversjon av Levva livet, med Twist and shout flettet inn som Åge pleide å spille foran speilet i Namsos. Folk kan gå hjem med litt mer tru på livet. Atomkrig er for jævlig, men høsten kan vær fin. Uten angst inn i mørketida.

ord/kalotten

Tromsø internasjonale litteraturfestival

{Elena Gabova} {Andrej Kurkov} {Torvald Steen} {Musa Mutajev}
{Natalia Kopsova} {Elena Kozolova} {Aleksandra Marinina}
{Jostein Gaarder} {Rauni Magga Lukkari} {Synnøve Persen}
{Herbjørg Wassmo} {Ingeborg Arvola} {Tatjana Altermark}
{Anatolij Pristavkin} {Elena Kuzmina} {Elena Antropova}
{Jørn Simen Øverli} {Grete Haagenrud} {Tatjana Tolstaja}

{26.-30. september} {www.ordkalotten.no}

07:Russland

{Debatter} {Foredrag} {Kaféer} {Utstillinger} {Ord og toner} {Teater og film}

Samarbeidspartnere

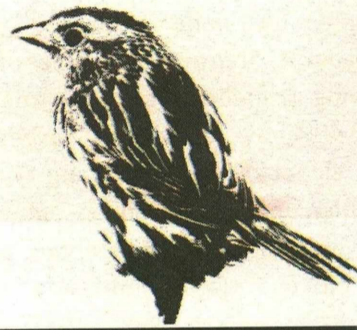
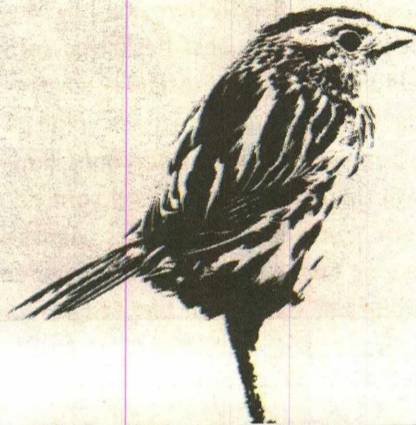
VINN GAVEKORT!

Det lønner seg å tipse Utopia. Dette semesteret belønnes det beste tipset med gavekort på Akademisk Kvarter på hele 1000,-.

Utopia

Ring eller send SMS til 77 64 59 00 / 95 87 03 84 eventuelt send mail til redaksjon@utopia.no. Eller du kan stikke innom desken i Teorifagsbygget, like ved Café Bodega. .

kvitre kvitre kvitre
kvitre kvitre kvitre
trekvitre kvitre kvitre
eKVITRE
kvitre kvitre
it

SKAL DU TA EN MASTER I NATURVITENSKAP - OG HAR ET HJERTE FOR BÆREKRAFT?

Er svaret JA, er Naturviterne din fagforening i studietiden, i jobbsøkeprosessen og når du er i arbeid.

For kun kr 185,- pr år får du:

- Gratis forsikring: Velg mellom PC- eller ulykkesforsikring.
- Tilgang til gunstige avtaler med DnB NOR og Postbanken.
- Gratis hjelp med jobbsøking, karriereveiledning og arbeidskontrakter.
- Gratis kurs, nettverk og konferanser.
- Gratis juridisk rådgiving.
- Gratis medlemsblad.
- **Bli medlem nå – få medlemskap ut hele neste år!**

Meld deg inn på www.naturviterne.no

Velg mellom
PC- eller
ulykkes-
forsikring

Naturviterne

KALASQUIZ

utesstad i byen hadde Lene Marlin leigd ha nachspiel etter Døgnvillfestivalen?

n kunne ifølge lokale kilder «med hell ha et «lykkepiller» opp på raideren»?

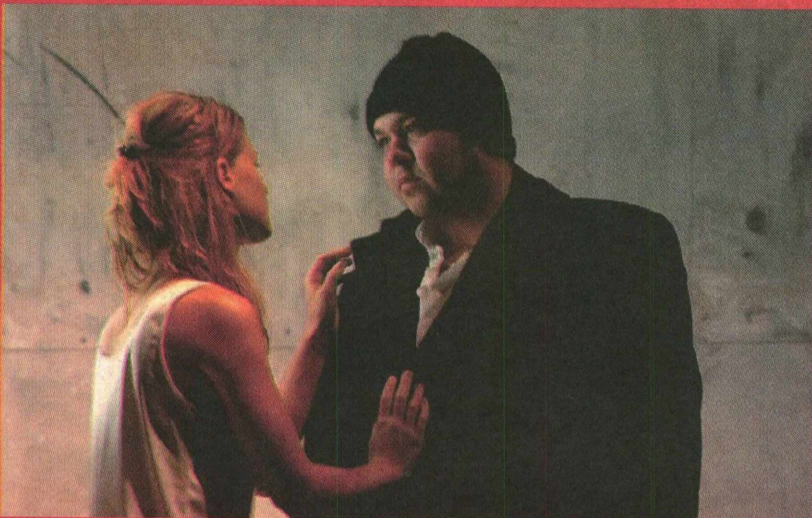
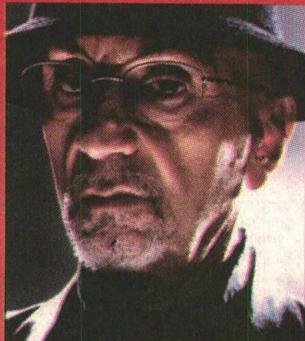
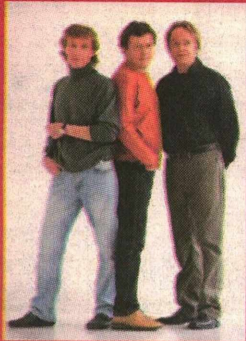
lokal festival med eit dyrenavn i seg på stabelen i sommar. Kvar og når blei arrangert?

mykje omtalt Tromsøsak denne sommar omhandlar ein mann, hans testiklar og et. Kor mykje måtte mannen punge ut i bot?

n stiller på 15. plass på Felleslista for i Dyrøy kommune og kva årstall er vednande født?

n er menneska på de tre øverste bileta rttid kjem dei til Tromsø?

stykke er bilete til høgre henta frå?

8. Märta Louise har sagt ho truleg hadde blitt brent på bålet i hine hårde dagar. Kven hadde i so fall greidd ut om henne i ei nyoppretta forelesningsrekke på universitetet?

9. Universitetet har nylig lansert eit nytt nettsamfunn slik at du slepp kaste vekk so mykje tid på Facebook. Kva heiter det?

10. Du fattar ikkje kvar fusjonen kjem frå, kva den er godt for og kvifor du som student ikkje kan gjere noko frå eller til. I år fekk fusjonsprosessen eit eige sekretariat. Kvar held det til?

Send svar til inge@utopia.no og vinn bokgave frå Akademisk Kvarter.

I OPPKLARING

han kjente Oslo like godt som sin egen lomme, kan man si. Det var et begrep var mye brukt den gangen, på 1960-tallet, visst av hvilken grunn, for hva i all ver- betyr det å kjenne sin egen bukselomme? det være at det var intimt forbundet begrepet lommennis, som også var benyttet den gang, slik at det ene ikke eningsbærende uten å være forbundet det andre? For det var ikke så mye unge hadde i sin bukselomme. Det var fakk- ke noe mer enn nøklene til sin hybel, lommepørkle. Lommebok hadde man baklomma, og det er ikke det samme

som bukselomma, som er de to lommene på sida av buksa, og som man bl.a brukte å stikke hendene inn i, og da hendte det at man spilte lommennis, som man den gang sa, nærmest i distraksjon. Altså, han kjente Oslo like godt som sin egen pikks nærhet i leken distraksjon.»

Om du er glad i fotnotar kjem du til å elske Dag Solstads siste roman, Armand V, som dette utdraget er henta frå. Den er nemleg utelukkande sett saman av fotnotar.

TILBOD OG ETTERSVERN

Kva valuta som blir lagt på bordet er heller uklart. Blodpengar? Hamrar og sigdar? Eller kanskje Milton Friedmans hovud på eit fat?

VIA

på desken:
s-Wilhelm Steinfeld er faen meg st.

- Nei, jeg har gitt deg alt.
- Men det er ikke sikkert jeg har gjort det du har bedt meg om.

rektor Barents Faarbakke som også stolt kan presentere det nye masterprogrammet i arktisk og Nordområde-orientert matematikk.

Dopstad observert luskende rundt i Tromsøs gater. Trolig er det terroristen Bony Binkler og hans bande VRID, som beskytter oppvigeren. -Vi mener Dopstad er viktig, mye viktigere enn billig øl for eksempel, sier den gale nordlendingen på de ulovlig stridenes nettside.

på desken II:
først det var mot slutten av msskolen at jeg forsto at det ar "A med tøfler", men "A med", folk faktisk sa.

Utopia om 10 år:
Etter sammenslåingen av Universitetet og Høgskolen i Tromsø til Det arktiske lokomotiv-Universitetet i Nordområdene i 2008, har ledelsen endelig blitt kvitt alle Høgskole-ansatte de fikk med på kjøpet. - Det har vært en lang, men nødvendig prosess, sier

Utopia om 25 år:
Smal Dopstad nekter å dø, til tross for iherdig innsats fra statsapparatet. -Vi kan ikke tillate denslags rotter å undergrave vår stolte nasjon, sier statsminister Liv Gansen i en pressemelding. Nylig ble den krokete

USUNN REFORMIVER

KRONIKK

TEKST: ØYVIND JOHNSON

ILLUSTRASJON: MARIE S. JOHANSSON

Så langt tilbake som i januar skrev Morgenbladet en artikkel om statlige høyskoler som streber etter å bli universiteter. Journalisten forhørte seg på 25 statlige høyskoler om hvorvidt de ville arbeide for å endre institusjonskategori fra høyskole til universitet. 8 høyskoler svarte at de hadde planer om å forfølge "universitetsdrømmen". Det må være en vanvittig sterk eufori rundt denne universitetsstatusen. Det at så mange høyskoler ønsker å bli universitet reiser en del interessante spørsmål, for i hvilken retning bør utdanningssektoren gå? Hva er Norge tjent med? Hvor skal vi trekke grensen for samfunnets interesser og institusjoners autonomi? Bør vi ikke ha en nasjonal arbeidsdeling innen utdanningssektoren når det er staten som finansierer høyere utdanning?

Som tidligere studentpolitiker vil jeg hevde at reformtrenden innen høyere utdanning ikke tjener studentenes interesse. Jeg ønsker utvikling i utdannings-Norge, og er utelukkende positiv til ambisiøse fagmiljøer, men transformasjonsprosesser i utdannings-Norge er ofte toppstyrte prosjekter initiert av administrasjoner som kanskje mangler oppgaver, eller viktigst av alt omgivelsenes ytre press på institusjonene. Reformene som iverksettes bærer også til tider preg av lokalpolitiske ønske-drømmer, som er mer fokusert på eksterne ringvirkninger enn på kvalitet i utdanning. Den overdrevne troen på at bare universitetet kommer så løser alt seg, stiller jeg meg kritisk til. Debatten føyer seg inn i en generell samfunnstrend hvor institusjoner konstant reformeres for å legitimere sin egen eksistens i truende omgivelser. Jeg vil driste meg til å si at vi lever i et reformens, synergiens og fusjonens tiår.

Flere høyskoler har som nevnt uttrykt ønske om å bli universiteter. Myndighetene har åpnet for en slik mulighet ved å innføre et minstekrav om fire doktorgradsprogrammer. Når dette minstekravet er oppfylt så kan høyskolene søke om å bli universiteter. Spørsmålet jeg stiller meg er: Hvorfor ivrer alle etter å bli universitet? Spesielt når høyskoler og universiteter faktisk konkurrerer om samme forskningspott. Forskningsmidlene følger den beste søknad, og er ikke institusjonsøremerket. Høyskoler har derfor adgang til å realisere forskningsprosjekter, såfremt de produserer gode søknader. Det er dermed ikke noe automatikk i at universitetsstatus vil øke pengestrømmen til høyskolene. Her er Stavanger ett eksempel.

Et annet betimelig spørsmål kan være: trenger Norge flere universiteter? Mitt svar er et ubetinget nei. Etter mitt syn er det viktigere å ha et nasjonalt helhetsperspektiv på forskning og utdanning fremfor å møte lokalpolitiske ønsker og krav. Man må ikke glemme at reformprosessene finansieres over høyskolenes basisbevilg-

ning, og at de er svært ressurskrevende. Det blir for galt når Høgskoleledelser rundt om i landet bruker undervisningspenger på å endre institusjonskategori. Bør vi ikke heller konsentrere kraft og ressurser til eksisterende forskningsmiljøer slik at de også kan hevde seg internasjonalt? Jeg mener at det ikke er fornuftig å opprette flere universiteter, vi bør heller utvikle komplementære tilbud.

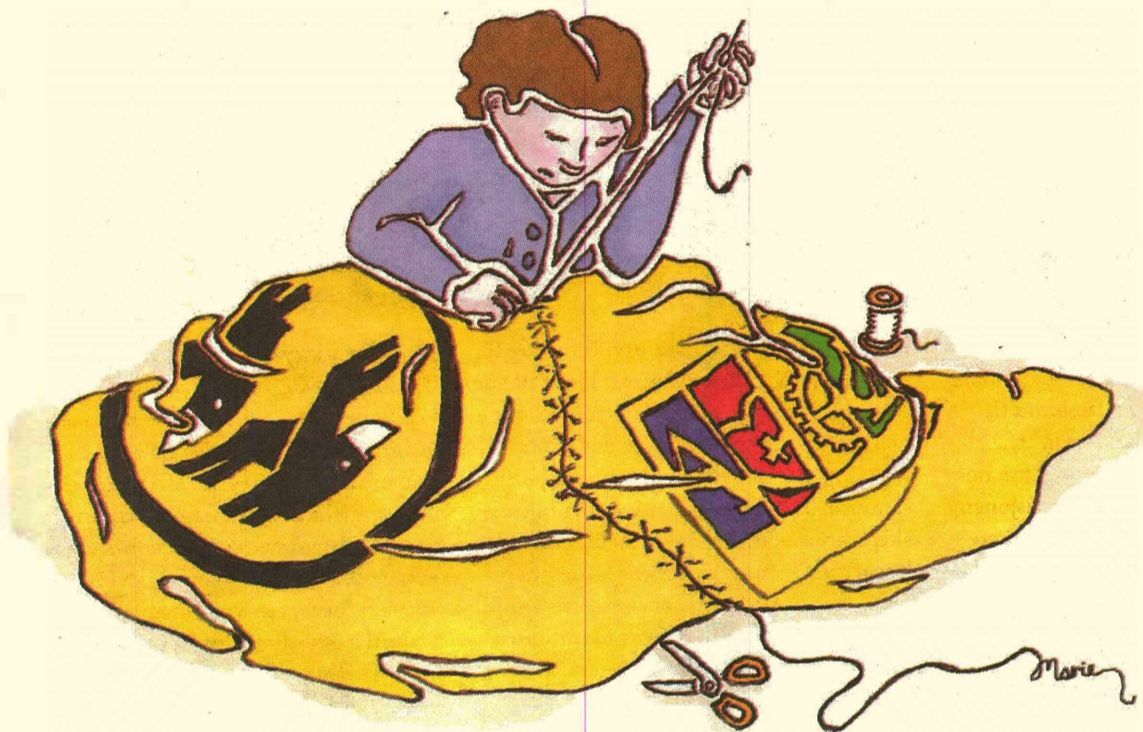
Interessant er det likevel at høyskoler med synkende primærsøkertall ønsker gjenførelse under ferniss av å være en ny institusjon. Det er en illusjon å tro at man løser

bedre kvalitet innen norsk høyere utdanning. Videre burde hele debatten være et tankekors for de som er opptatt av kvalitet i høyere utdanning. Utdannings-Norge er ikke tjent med en situasjon hvor 8 høyskoler ønsker å bli universitet. Eller som et nynorsk folkeuttrykk så rett beskriver: Range vegen vert ikkje rett (sjøl), om det er mange som går han.

Det finnes likevel ett nasjonalt lyspunkt i den endeløse reform tunnelen som norsk utdanningssektor vandrer i. Per Lilleengen, rektor ved Høgskolen i Oslo, uttalte i Morgenbladet for litt siden: "Jeg tror Oslo

Uten at jeg tar stilling til spørsmålet ved NTNU så påpeker Foros en del viktige utviklingstrekk og reformtrender som for øyeblikket herjer Norge generelt og våre universiteter og høyskoler spesielt. Han fremholder at man i et demokrati er tjent med legitim, begrunnet skepsis som kan gi en sunn motvekt i slike reformdiskusjoner. Å ta med flere stemmer vil gi alle, selv det såkalte "prosjekthold", en økt forståelse av gjennomføringsproblematikken:

"Snarere er det slik at prosjekter forsøkes legitimert gjennom formelt korrekte prosedyrer (høringer, avstemming), men at en ikke makter å fange opp reelle holdnin-

eventuelle kvalitets- og rekrutteringsproblemer ved å bytte navn. Det er heller ikke noe galt og mindreverdig med høyskolestatus. Det grunnleggende er selvfølgelig at høyskoler har en annen utdanningspolitisk intensjon enn universitetene. Høyskoler har tradisjonelt sett vært yrkesrettet med et praktisk fokus, universitetene derimot mer mot teori og forskning. Samtidig har jeg forståelse for at høyskoler ønsker anerkjennelse for at de bedriver forskning på et faglig høyt nivå. Denne anerkjennelsen må imidlertid ikke komme i form av universitetsstatus. En prinsipiell debatt om høyskoler og universiteters rolle bør derfor være plass til også på politisk hold. La oss håpe det regjeringsoppnevnte Stjernø-utvalget her kommer med noen kloke anbefalinger. Dette kan forhåpentligvis gi mer forutsigbarhet for hvordan utdanningssektoren skal struktureres fremover.

En annen side av saken er at reformprosesser krever enorm ressursinnsats som burde vært brukt til å oppgradere eksisterende fagtilbud. Å forbedre eksisterende tilbud ville vært en bedre, mer legitim og fornuftig ressursbruk som kan bidra til

har godt av å ha to typer institusjoner. Dessuten vil en satsning mot universitetsstatus ta ressurser fra bachelorstudiene. Vi har hatt et eget utvalg som har jobbet med spørsmålet, og som har konkludert med at vi vil utvikle oss som en god høyskole med profesjonsnære utdanninger. Vi tenker nok annerledes enn mange høyskoler, men likt Stjernøutvalget og departementet." Jeg kan tilføye at hans tanker i dette spørsmålet harmonerer godt med mine egne.

Vi trenger et mangfoldig utdanningstilbud, men konvergensen og reformtrenden innen sektoren vil fortsette dersom det ikke kommer klarere styringssignaler fra politisk hold. Klarere styringssignaler kan imidlertid skade institusjonenes autonomi, selv om jeg personlig tror problemene blir minimale. Dette fordi styringssignalene begrenser seg til å trekke linjene for ansvarsdeling og at den institusjonelle autonomien dermed beskyttes og begrenses av disse linjene.

Per Bjørn Foros skrev i høst en kronikk med tittel Utopienes tyranni. Den omhandlet en tenkt samlokalisering av NTNU.

ger og avgjørende stemninger blant dem det mest angår."

Mitt poeng i denne sammenhengen er at bevisbyrden bør ligge på "prosjekthold" og ikke hos kritikerne. Vi må tilbake til forskningens grunnpremiss. Dagens debatter har en tendens til å vende om på problem-løsning rekkefølgen. Enkelte mener at mange reformprosjekter ofte fremstår som diffuse løsninger uten klare problemstillinger. I min verden er det vanlig å finne løsninger på problemer, ikke motsatt. Kanskje vi burde forske mer og reformere mindre?

Vi må trenge gjennom retorikk og sterkt formspråk. Vi må spørre oss hvilke konsekvenser endringer har. En god foreleser ved Universitetet sa en gang: "For å forstå det store bildet må vi alltid trenge inn et fenomenens lavere bestanddeler/byggesteiner, med andre ord alltid lete etter innhold på lavt nivå. Det er der folk lever, det er der tingene skjer."

Øyvind Johnson er studentstyreprerentant i Universitetsstyret.

STUDENTENES VALG

Arbeiderpartiet har helt siden oppstarten av Universitetet i Tromsø vært med og lagt til rette for studentene i Tromsø. Men for at studentenes behov skal tas mer på alvor av alle partiene er vi avhengig av at studentene stiller opp ved valg.

I to år har den rød-grønne regjeringen, etter år med kommunal nød, sørget for å styrke kommuneøkonomien tilstrekkelig til å gi kommunene den handlefriheten de trenger. Dette har gitt resultater også for studentene. Studentvelferden er også blitt styrket i inneværende år, og Arbeiderpartiet vil være en garantist for dette videre.

Nasjonalt blir Tromsø gitt honnør for den politiske stasningen på studentene, både når det gjelder studentvelferd, tilrettelegging for forskning og studentøkonomien.

Dette er bare noen av de politiske sakene vi har fått gjennomført i denne perioden for studentene:

- Støttet studenthuset Driv med 100 000 kr (både i 2005 og 2006)
- Senket prisen på student-busskort fra 450 kr til 380 kr (pr måned). 317 kroner dersom du kjøper 90-dagers kort
- Sikret full barnehagedekning for studenter

Overtatt studentbarnehagene for å sikre tilrettelagt drift for studentene

- Bevilget 600 000 kr ekstra til studentbarnehagene.
- Innført 50% studentmoderasjon på hurtigbåtene i fylket.

I neste periode vil vi satse enda sterkere på

studentene for gjøre studentbyen Tromsø til et enda bedre sted å studere. Dette vil vi gjøre i neste periode:

- Opprette et kulturkort for ungdom og studenter med reduserte priser på kino, museum, teater og svømmehaller.
- Etablere et senter for rock og rytmisk musikk.
- Tilrettelegge for bygging av flere studentboliger i nærheten av utdanningsinstitusjonene.
- Jobbe for en kommunal boliggaranti for studenter.
- Jobbe for å få kollektivprisnivået ytterligere ned.
- Opprettholde og styrke studenthuset Drivs økonomiske grunnlag.
- Jobbe for å gjøre Studentsamskipna-

den brukerstyrt på lik linje med resten av landet.

Som studenter er mange av oss folkeregistrert i andre byer enn Tromsø. Det er likevel enkelt å bruke stemmeretten sin. Man bare tropper opp på rådhuset med legitimasjon og valgkort, og da vil man få avlagt stemme for det partiet man ønsker å stemme på. Det viktigste er at vi som gruppe bruker vår stemmerett slik at våre behov blir viktige for alle partiene. Dette er også studentenes valg.

Godt valg!

**Kristina Torbergson, AUF i Troms
Eskild Johansen, Forum arbeiderlag**

KRITISÉR OSS!

SAIH er studentane sin eigen solidaritets- og bistandsorganisasjon, og gjennom å betale tiaren kan akkurat du bidra til arbeidet for frigjering i land i sør. SAIH meiner at utdanning er eit middel for å nå dette målet, og vi håpar du deler visjonen om ei verd der alle har tilgang til utdanning på egne premiss. Men før du betalar bør du spørje oss: Kva driv de egentleg med i SAIH?

Sidan vi er studentane sin eigen bistandsorganisasjon ser vi det som spesielt viktig at du som student vurderer oss med eit kritisk blikk. Di meining har mykje å seie for korleis vi jobbar og utviklar oss, og vi håpar at du set deg inn i korleis vi jobbar.

Kvifor er studentar så viktige?

Studentar er sentrale i alt vi gjer, både her heime og i bistandsarbeidet vårt. Studentar både i sør og nord er viktige endringsaktørar i samfunnet. Gjennom kunnskapar og haldningar de studentar tileignar dykk i utdanninga dykkar er de viktige

både for den økonomiske utviklinga og for sosiale og politiske endringar. De er denne og neste generasjons samfunnsutviklarar i eit land, og blant dykk fins den neste utviklingsministaren, neste generasjons samfunnsvitarar, bioingeniørar og oljeselskapsdirektørar. Bistandsarbeid retta mot høgare utdanning kan forhåpentlegvis bidra til at studentar i sør får større rom til å bidra til positive endringar i samfunna dei lev i.

Studentar i sør som aktive endringsaktørar er diverre ikkje det mest vanlege biletet av situasjonen i sør vi får servert i Noreg. Ifølgje ei FN-undersøking trur nordmenn at stoda i land i sør er mykje verre enn det ho i verkelegheita er. Nyansert nord/sør-informasjon er ei mangelvare, men vi har stor tru på at du som student i Noreg kan endre dette. Du står i ein unik posisjon til å kritisere dei framstillingane av sør som fins, og bidra til eit meir allsidig bilete.

Har det vi gjer i Noreg noko å seie?

Ein kan sjølv sagt spørje seg kor mykje vi i Noreg har å seie i den store samanhengen. Har det verkeleg noko å seie kva vi trur om til dømes afrikanarar? Vi trur det. Måten du behandlar informasjon på bestemmer kva du tenker om ei sak, og det du tenker, anten bevisst eller ubevisst, påverkar handlingane dine. Ein StatoilHydro-direktør utan tilstrekkeleg kunnskap om korleis det egentleg står til i verda kan til dømes gjere stor skade. Det er ingen tvil om at land i sør står overfor mange utfordringar, men det hjelper dei lite dersom vi i Noreg sit med eit inntrykk av at størsteparten av afrikanske born er underernærte og utan skulegong, at afrikanske kvinner til dagleg blir voldtekte og kjønnslemlesta, og at afrikanske menn for det meste vekslar mellom å drikke, slå og spreie om seg med HIV. Det seigilva biletet av afrikanarar som passive bistandsmottakarar er ikkje berre feil, men det kan og vere til direkte hinder for utviklinga på kontinentet og i verda elles.

I lys av den aukande globaliseringa er det openbart at det vi gjer i Noreg i større og større grad påverkar det som skjer i til dømes Zambia, og omvendt. Konsekvensane klimaendringane har fått for Afrika illustrerar dette. Som kritisk student og framtidig samfunnsutviklar kan du bidra til at denne påverknaden får positive konsekvensar.

SAIH veit at det blant studentar fins eit brennande engasjement for menneskerettar, demokrati og Nord/Sør-spørsmål, og vi ønskjer å vere ei reiskap og ein kanal for dykk som har dette engasjementet. Til gjengjeld ber vi dykk å bruke den kritiske sansen dykkar aktivt, både når det gjeld norsk utviklingspolitikk, bistandsarbeid, faglitteratur og det media formidlar. Takk for tiarane!

Kamilla Stølen, nestleiar i SAIH

Bli studentmedlem i NTL

- det beste fagforeningsalternativet
- gratis innboforsikring
- kun 250.- pr semester

Meld deg inn på: <http://ungdom.ntl.no>

Norsk
Tjenestemannslag

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG 29. AUGUST

Film: The Book of Life
19.00
Verdensteateret

TORS DAG 30. AUGUST

4x4
19.30
Tromsø Kunstforening. Sjå side 20

Tromsø symfoniorkester
19.30
Verdensteateret

FREDAG 31. AUGUST

Fredagsquiz
20.00
Driv

Mathias Eick kvartett

Denne unge trompetisten stakk av med prisen for årets internasjonale jazztalent i New York tidlegare i år. No gjestar han Tromsø saman med tre headhunta toppmusikarar. Alt ligg til rette for ei oppleving av dei sjeldne på studenthuset, Tromsø Jazzklubb står bak.

21.00
Driv

DJ Considerate Henry & Hideous Hilde
23.00
Kaos

LØRDAG 1. SEPTEMBER

Film: Svidd neger
15.00
Verdensteateret

Film: Sykkelyvene
17.00
Verdensteateret

Taigatrust
23.00
Kaos

TIRSDAG 4. SEPTEMBER

NRK-folkemøte
21.00
Kulturhuset, storsalen

TORS DAG 6. SEPTEMBER

Film: La Passion de Jeanne d'Arc/Matti Bye (se)
20.00
Stumfilmdagene
Verdensteateret. Sjå side 23

Revymafiaen

Er du ny i byen kan dette være ein grei måte å få innpass i Tromsøs verden. Vær forberedt på nordnorsk humor.

20.00
Hålogaland Teater

FREDAG 7. SEPTEMBER

Filmquiz
20.00
Driv

Turdus Musicus

Gutane i rockebandet er yndingar i ishavsbymen. Om du ikkje har gjort deg opp ei mening om dei, kjem du garantert til å gjere det før eller seinare. Lite tyder på at dei har tenkt å gje seg med det første.

Driv
21.00

Film: Himmelskipet/Gaute Barlindhaug
21.00
Stumfilmdagene
Verdensteateret. Sjå side 23

LØRDAG 8. SEPTEMBER

Film: Express 300 Miles/Günter Buchwald
18.00
Stumfilmdagene
Verdensteateret. Sjå side 23

Film: The 11th Year/Cleaning Women (fi)
21.00
Stumfilmdagene
Verdensteateret. Sjå side 23

SØNDAG 9. SEPTEMBER

Viddenes folk/Geir Lysne
20.00
Stumfilmdagene
Verdensteateret. Sjå side 23

TIRSDAG 11. SEPTEMBER

Romeo & Julie
18.00
Hålogaland Teater